Завдання – різні, мета – одна

2, 4 стор.

Завжди в бойовій готовності!

8 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 5 (668) 28 січня – 1 лютого 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

"Роби, як я"

2 стор.

У номінації "Людина року"

15 стор.

Розміняв друге століття

Цей чоловік викликає справжнє захоплення у військових авіаторів. Він пройшов всю війну, був збитий і поранений. Потім працював, не покладаючи рук, до 83 років, а 25 січня йому виповнився 101 рік.

Учасник Великої Вітчизняної війни, фронтовий льотчик-винищувач майор у відставці Григорій Юхимович Володін народився 1912 року ще в Російській імперії в сім'ї селянина.

5 стор.

Триває вісімнадцята ротація

Ввечері 30 січня у міжнародному аеропорту "Львів" ім. Данила Галицького здійснив посадку літак "Боїнг-737-230" Місії ООН, який в рамках чергової ротації доставив на Батьківщину 90 українських миротворців 56-го окремого вертолітного загону ЗС України. Авіатори виконували завдання сил Місії ООН у Ліберії.

На рідній землі миротворців зустріли перший заступник командувача Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Бессараб та тимчасово виконуючий обов'язки командира 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України генерал-майор В'ячеслав Назаркін, рідні та близькі миротворців.

Після перших хвилин радості від перебування на своїй землі та обіймів з рідними відбувся урочистий мітинг з нагоди завершення миротворчої місії у далекій африканській країні.

Під час урочистостей генерал-лейтенант Сергій Бессараб привітав миротворців із поверненням на Батьківщину і подякував за сумлінно виконаний обов'язок:

– Ми сьогодні розпочали чергову ротацію 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України, який працює у Місії ООН у Республіці Ліберія. Виконання цієї миротворчої місії, насамперед, дає бойовий досвід нашим військовослужбовцям, досвід нашим льотчикам, піднімає авторитет нашої держави. Наші миротворці гідно представляють Прапор України, а керівники Місії ООН високо оцінюють роботу наших вертолітників.

Після мітингу миротворці вирушили до міста Броди у розташування окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України. Тут вони пройдуть ретельний медичний огляд.

Закінчення на 2 стор.

МИРОТВОРЧІСТЬ

Триває вісімнадцята ротація

Закінчення. Початок на 1 стор.

Після обстеження миротворці повернуться до своїх військових частин. Потім їх чекає відпустка.

А зранку 31 січня з Міжнародного аеропорту "Львів" імені Данила Галицького до Ліберії вирушила перша група українських миротворців у кількості 91 осіб.

Вони замінять своїх колег попередньої ротації, які щойно повернулись до рідної країни.

Командиром українського миротворчого контингенту 18-ї ротації призначено досвідченого військового льотчика 1 класу полковника Петра Пліса. Він вже неодноразово брав участь у миротворчих місіях.

Напередодні на базі окремої бригади армійської авіації пройшли урочисті проводи миротворців. З привітальними словами до військовослужбовців звернулися представники Командування Сухопутних військ Збройних Сил України, 8-го армійського корпусу, військової частини, органів місцевої влади, а також ветерани, рідні та близькі миротворців. Благословив наших військовослужбовців на шляхетну справу настоятель церкви Пресвятої Богородиці Покровительки України отець Богдан Вихор.

– Саме ви, миротворці, – є гарантом миру та стабільності у Ліберії. Впевнений у високому професіоналізмі особового складу загону, який здобуде довіру та почує вдячність населення Африканського континенту, – наголосив під час мітингу перший заступник командувача Сухопутних військ ЗС України генерал-лейтенант Сергій Бессараб.

Варто зазначити, що саме в Бродах протягом чотирьох тижнів військовослужбовці проходили бойове злагодження, навчаючись бути готовими виконувати покладені на них різноманітні за складністю завдання в складі єдиного військового колективу. Посилену увагу під час перевірки приділяли фаховій підготовці майбутніх миротворців, їхній психологічній стійкості, фізичній витривалості, практичним навикам та володінню технікою.

В Ліберії наші військові здійснюватимуть авіаційну підтримку наземних військ, патрулювання та охорону кордонів країни з сусідніми державами. Також доставлятимуть вертольотами вантажі, продовольство, ліки, евакуйовуватимуть хворих та братимуть участь у пошуково-рятувальних операціях тощо. Тому основна увага під час підготовки приділялась професійному вишколу льотного складу.

Готовність екіпажів, підрозділів управління та забезпечення діяти за призначенням перевірялася під час залікової льотної зміни. Отримавши завдання, авіатори перебазувалися на Мі-8 та Мі-24 з міста Броди до загальновійськового полігона, де виконали вправи з бойового застосування авіаційних засобів ураження та здійснили пошуково-рятувальні операції.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото Руслана Лінника.

Відео про чергову ротацію 56-го окремого вертолітного загону, підготовлене нашими кореспондентами, ви можете переглянути на сервісі "Youtube".

НОВИНИ ТИЖНЯ

Україна і Туркменістан співробітничатимуть у військовій сфері

Кабмін надав повноваження Міністру оборони України Павлу Лебедєву на підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туркменістану про реалізацію Програми українсько-туркменського військово-технічного співробітництва на 2013-2014 роки. Відповідне розпорядження було прийнято на засіданні Уряду 30 січня.

Проект Угоди підготовлено на підставі домовленостей, досягнутих у ході державного візиту в Україну Президента Туркменістану 13-14 березня 2012 року. Підписання Угоди дозволить розширити співробітництво щодо ремонту та модернізації озброєння і військової техніки для Туркменістану, розвитку ремонтної бази авіації та морських сил, постачання товарів військового призначення тощо.

173 мільйони на утилізацію

Проектом Державного бюджету України на 2013 рік на утилізацію боєприпасів передбачено 173 млн 134 тис. грн.

Загалом Державною цільовою оборонною програмою утилізації звичайних боєприпасів, не придатних для подальшого використання і зберігання, на 2008-2017 роки передбачено у 2013 році утилізувати 578,4 тис. тонн боєприпасів та виділити кошти у розмірі 478 млн 700 тис. грн. Утилізація легкого озброєння та стрілецької зброї здійснюється відповідно до проекту Трастового фонду НАТО.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

"Роби, як я"

Днями у Севастопольській бригаді тактичної авіації Повітряного командування "Південь" відбулися командирські польоти. Вже традиційно льотна зміна проводилася на двох типах літаків – винищувачах МіГ-29 та на навчально-тренувальних Л-39М, і саме вона стала першою для льотчика 1-го класу полковника Юлія Мамчура як командира авіабригади. Його попередник, льотчик 1-го класу полковник Олексій Марченко, призначений на вищу посаду. Він очолив Центр підготовки авіаційних фахівців Повітряних Сил ЗС України.

Юлій Мамчур закінчив Чернігівське вище військове авіаційне училище льотчиків, а кілька років тому – Національну академію оборони України. До Криму прибув з Озерного у квітні минулого року на посаду заступника командира бригади. Його загальний наліт складає понад 900 годин. Як і будь-який справжній командир, навчає підлеглих за принципом "Роби, як я". Так і минулої п'ятниці, коли на військовому аеродромі "Бельбек" відбулися командирські польоти, він, як командир, першим підняв літак у небо. Серед завдань, що ставилися на льотну зміну, – відновлення втрачених навичок пілотування за видами підготовки та метеоумовами, відпрацювання єдиної методики заходу на посадку за приладами у складних метеорологічних умовах та при встановленому мінімумі погоди, підготовка льотного складу на клас та підготовка інструкторів. Загалом протягом зміни льотчики виконали 20 вильотів, провівши у небі 12 годин.

Володимир Бова.
Фото автора та Василя Батанова.

АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ

Завдання – різні, мета – одна

Розвідувально-диверсійні групи 8-го окремого полку спеціального призначення Сухопутних військ захопили і знищили важливі об'єкти аеродрому 456-ї Гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України. Зруйновано командний пункт, радіолокаційну станцію, склади пально-мастильних матеріалів, озброєння та боєприпасів.

Це лише легенда навчання, яке у Вінниці за сприяння керівництва Генерального штабу ЗС України організували командувачі Сухопутних військ і Повітряних Сил. Відтак, захоплення і знищення об'єктів бригади транспортної авіації носило умовний характер. А групи спецпризначенців, виконавши десантування на аеродром повітряним шляхом, провели розвідувально-диверсійні дії з навчальною метою. На переконання командирів обох військових частин льотчика першого класу гвардії-полковника Олега Нечипорука та підполковника Олега Нечаєва, досягнуті домовленості про спільні заходи бойової підготовки дають можливість ефективно використовувати наявні матеріальні ресурси. Адже завдання у командирів одне, і це, перш за все,

навченість особового складу

На десантування спецпризначенців екіпажі Гвардійської бригади транспортної авіації виконали три польоти: два вдень та один вночі. У складі кожної корабельної групи – тридцять військовослужбовців. Група для дорозвідки району десантувалась з висоти у півтори тисячі метрів на парашутних системах типу "Крило".

Закінчення на 4 стор.

ЕКОНОМІКА

Віктор Янукович: "Складна економічна ситуація у світі вимагає модернізації різних сфер життєдіяльності"

Складна економічна ситуація у світі вимагає модернізації різних сфер життєдіяльності та створення гнучких, ефективних механізмів впливу в тій чи іншій ситуації. Про це заявив Президент України Віктор Янукович під час зустрічі з керівниками антимонопольних відомств іноземних держав – учасниками міжнародного семінару "Стратегія розвитку конкурентного законодавства в Україні та огляд міжнародного досвіду". Про це повідомляє офіційний веб-сайт Президента України.

– Ми вже три роки займаємося реформами в Україні, і завдяки цьому нам вдалося утримати економічну ситуацію, подолати той дефіцит бюджету, який був на початку 2010 року, – а він був близько 9%, – і кожного року забезпечити зростання економіки, – заявив Глава держави.

Президент також зазначив, що нині для України важливим завданням є підвищення конкурентоспроможності своєї продукції. "Якщо говорити про економіку, перш за все, в центрі цього питання стоїть питання конкурентоспроможності", – підкреслив Віктор Янукович.

ІЗ ЗАЛИ ЗАСІДАНЬ

Микола Азаров: "У 2012 році закладено фундамент стабільності та пом'якшення монетарної політики"

У 2012 році закладено фундамент для подальшого розвитку вітчизняної економіки. Про це під час засідання Ради підприємців при Кабінеті Міністрів повідомив Прем'єр-міністр України Микола Азаров.

"При всіх труднощах, 2012 рік таки заклав фундамент для подальшого розвитку нашої економіки", – зазначив Микола Азаров, додавши, що це, перш за все, продовження реформ, які в країні проводилися, це створення сприятливого клімату для економіки.

Він нагадав, що з 1 січня 2013 р. в Україні зменшився податок на прибуток на 2 процентних пункти, а також вступили в силу багато законів, розрахованих на розвиток пріоритетних галузей економіки.

Як повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ, Микола Азаров також зазначив, що в цьому році планується перехід до курсу пом'якшення монетарної політики і підтримки фінансування вітчизняної промисловості.

Микола Азаров підкреслив, що незважаючи на високі ціни на енергоносії, рецесію світової економіки, в 2012 році в Україні практично стабільними залишалися основні тарифи. "Переважна більшість товарних позицій або були в цінах стабільними, або мали тенденцію до зниження, за рахунок чого ми зафіксували дефляцію в країні", – сказав Глава Уряду.

ПАМ'ЯТАЄМО

95 років тому відбувся бій під Крутами

29 січня 2013 року в державі відзначається День пам'яті Героїв Крут. Зранку у Києві відбулась урочиста церемонія покладання квітів до пам'ятного знака Героям Крут. У ній взяли участь Прем'єр-міністр України Микола Азаров, Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, урядовці, народні депутати, тимчасово виконуючий обов'язки Міністра оборони України Олександр Олійник, представники столичної влади та громадяни.

АВІАТРАНСПОРТ

На ринку авіаперевезень не повинно бути монополізму

Прем'єр-міністр Микола Азаров наголосив на необхідності створення конкуренції на ринку авіаперевезень в Україні. Як повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ, про це він повідомив у соціальній мережі Фейсбук. За його словами, зараз Уряд працює над Програмою розвитку галузі авіаперевезень.

– Те, що відбулося у нас, абсолютно ненормально для такої великої країни, як Україна. На ринку авіаперевезень не повинно бути монополізму. І в Уряді створено робочу групу під керівництвом Віце-прем'єр-міністра Вілкула, яка повинна підготувати пропозиції щодо системного вирішення цієї проблеми, – сказав Микола Азаров.

АВІАБУДУВАННЯ

Росія розпочала II етап державипробувань Мі-8МТВ-5-1

Фахівці 344-го Центру бойового застосування і перенавчання льотного складу армійської авіації у Торжку (РФ) розпочали другий етап державних випробувань вертольота Мі-8МТВ-5-1 з двигунами ТВ3-117ВМА-СБМ1В виробництва ПАТ "Мотор Січ". Як передає "Інтерфакс-АВН", про це повідомив голова ради директорів російсько-українського спільного підприємства "Двигуни "Володимир Клімов – Мотор Січ" Анатолій Сітнов.

– Програма льотних державипробувань розрахована на виконання 42 польотів, 13 з яких були виконані на першому етапі. На останньому етапі плануються випробування вертольота на надзвичайному режимі роботи двигунів", – сказав А.Сітнов. Він зазначив, що у березні поточного року слід очікувати підписання акта про завершення державних випробувань і відповідність вертольота з цими двигунами вимогам російських Військово-повітряних сил.

Анатолій Сітнов відзначив, що відмінною рисою двигуна ТВ3-117ВМА-СБМ1В є підвищений у два рази ресурс та його здатність протягом години працювати на надзвичайному режимі. "З погляду безпеки польотів такий показник має для російських просторів величезне значення", – сказав він.

Особливістю двигуна ТВ3-117ВМА-СБМ1В є також збільшена до 2500-2800 к.с. у порівнянні з базовим двигуном ТВ3-117ВМА (2200 к.с.) потужність, можливість експлуатації в гірських районах та в умовах спекотного і вологого клімату.

НОВИНИ ДКАУ

Україна за 2012 рік заробила на космосі більше півмільярда доларів

Підприємства космічної галузі України збільшили обсяги виробництва в 2012 році порівняно з 2011 роком на 24%.

Про це повідомили в пресслужбі Державного космічного агентства України. Абсолютних цифр у відомстві не уточнили, але, за оцінками експертів, випуск продукції міг досягти близько $ 540 млн.

Обсяги реалізації зросли в 2012 році на 17,7%. У загальному обсязі проданої продукції частка експорту склала 61,7%. Це на 4% більше, ніж у 2011 році.

"Основними факторами позитивної динаміки є збільшення виробництва ракетно-космічної техніки, обсягу робіт за Програмою утилізації твердого ракетного палива та буропідривних робіт", – відзначили в агентстві.

Серед підприємств галузі найбільші показники за обсягами виробництва і реалізації, в тому числі на експорт, продемонстрували держпідприємство "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод ім. А.М. Макарова", Державне конструкторське бюро "Південне" ім. М.К. Янгеля, Державне підприємство "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод", Державне науково-виробниче підприємство "Об'єднання "Комунар" та публічне акціонерне товариство "Хартрон".

За підсумками 2011 року, обсяги виробництва та реалізації продукції підприємств сфери управління Державного космічного агентства України збільшилися в 1,7 раза в порівнянні з 2010 роком і досягли $ 439 млн.

РІШЕННЯ УРЯДУ

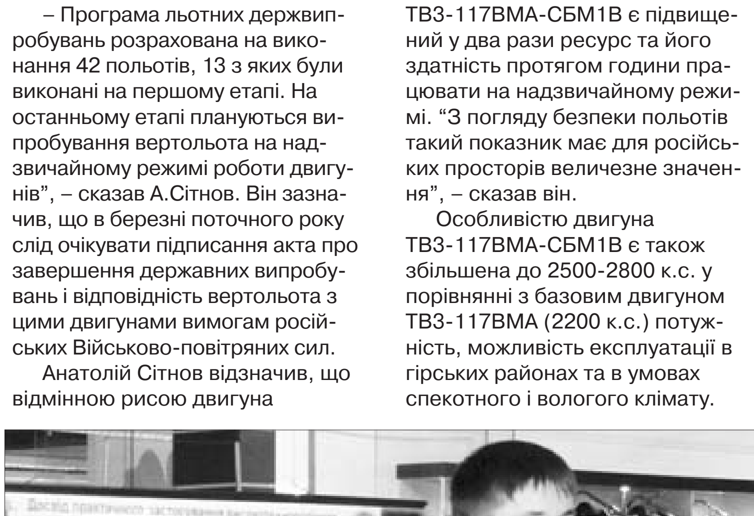
Передусім – безпека населення

30 січня на засіданні Уряду було прийнято рішення щодо виділення 178 млн 506 тис. грн субвенції з державного бюджету на фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження атомних електростанцій (АЕС).

Як повідомляє прес-служба Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, на цьому наголосив Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Темник. Він також зазначив, що Кабінет Міністрів ухвалив цього ж дня відповідну постанову, яка затверджує порядок і умови надання цієї субвенції.

– Вирішення екологічних проблем України – це, в першу чергу, захист здоров'я населення країни. Це питання визначено нашим Президентом Віктором Федоровичем Януковичем як один із пріоритетних напрямів роботи органів державної влади. Особливу увагу цьому питанню приділяє і Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул. Виділені кошти будуть спрямовані містам та районам, на які поширюється зона спостереження АЕС державного підприємства "Національна атомна енергогенеруюча компанія "Енергоатом" на реалізацію соціально важливих проектів", – сказав Геннадій Темник.

Фінансування виділено місцевим бюджетам міст та районів Дніпропетровської, Запорізької, Херсонської, Рівненської, Волинської, Хмельницької та Миколаївської областей, які знаходяться в зонах спостереження Запорізької АЕС, Рівненської АЕС, Хмельницької АЕС та Южно-Української АЕС.

PR-АКЦІЯ

Рекламу – у маси!

За колективною ініціативою керівництва, курсантів та студентів Житомирського військового інституту Національного авіаційного університету в одному з торговельно-розважальних комплексів обласного центру відбувся захід з військово-професійної орієнтації молоді. Колектив художньої самодіяльності військового вишу презентував житомирянам та гостям міста свої творчі здібності, ознайомив глядачів з історією та сьогоденням військового інституту.

Цікаве дійство привернуло увагу значної кількості відвідувачів торговельно-розважального центру, а учасники виступу почули безліч захоплюючих відгуків на свою адресу. Присутнім сподобалися художні номери, з якими виступили курсанти та студенти, а також презентація військового вузу. Захід став своєрідною рекламною акцією військової служби серед населення, що, на думку організаторів, суттєво збільшило вплив на свідомість молоді під час вибору майбутньої професії.

mil.gov.ua

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

“Левине серце” на узбережжі Атлантики

Саме за такою назвою було проведено широкомасштабне навчання, що відбулося за планом командування сил Місії ООН у Ліберії із залученням українських вертолітників зі складу 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України.

Навчання проводилося неподалік від місця базування пакистанського миротворчого контингенту “Клара Кемп” та передбачало певну легенду, згідно з якою умовну країну Океанію охопили демонстрації у зв’язку зі зростанням безробіття і за відсутності підтримки з боку уряду. Жителі столиці та інших великих міст по всій країні вимагали в уряду створити більше робочих місць. Згодом демонстрації перетворилися в масштабні заворушення із застосуванням зброї. Втім, органам безпеки та підрозділам правопорядку вдалося в значній мірі взяти ситуацію під свій контроль. Проте групі добре озброєних заколотників у кількості 20-30 чоловік вдалося зайняти та утримати покинутий готель на півночі столиці. Ультиматум про добровільну здачу зброї та представлення у поліцію вони відхилили.

Мета навчання полягала у демонстрації можливостей та визначення ефективності спеціального підрозділу сил швидкого реагування пакистанського миротворчого контингенту у взаємодії з українськими вертолітниками у діях щодо відповіді на кризову ситуацію внутрішньої безпеки. Окрім пакистанців та українців, у польовому навчанні взяли участь нігерійські миротворці.

В ході тренування спеціальний підрозділ пакистанського миротворчого контингенту демонстрував вміння швидкого пересування через міські райони умовного супротивника, створення засідок, надання першої медичної допомоги та евакуації поранених, десантування на будівлю за допомогою військово-транспортного вертольота Мі-8 зі складу 56-го ОВЗ, захвату та нейтралізації заколотників тощо.

Окрім цього приділялася значна увага точному збору інформації, правильній оцінці та раціональному плануванню ведення бою, підтримці таємниці застосування та забезпечення захисту дружніх сил.

– Пара бойових вертольотів Мі-24 на чолі з командирами екіпажів підполковником Кирилом Захаровим та майором Миколою Лихацьким протягом навчання здійснювала розвідку об’єктів умовного супротивника та за допомогою авіанавідників групи бойового управління імітувала їх знищення, – розповів заступник командира загону з льотної підготовки підполковник Олександр Соломаха.

При цьому авіанавідники групи бойового управління (ГБУ) перебували у складі колони сил швидкого реагування (FQRF) поруч з командиром цього спецпідрозділу.

– На початку проведення операції за моїм викликом пара бойових вертольотів Мі-24 провела повітряну розвідку місцевості для виявлення живої сили умовного супротивника. При отриманні інформації від пілотів про спостереження сил бунтівників, ці дані були доведені до командирів наземних підрозділів, – розповів офіцер групи бойового управління командного пункту штабу загону майор Сергій Цуріков. – В подальшому пакистанські миротворці зіткнулися з нерівними силами заколотників та відступивши запросили від українських вертолітників повітряну підтримку. Після знищення цілей наші вертольоти продовжили супроводження колони пакистанських миротворців по маршруту пересування до визначеного об’єкта.

У другій фазі навчання за допомогою вертольота Мі-8, що знаходився у зоні чергування до моменту готовності основних сил швидкого реагування провести заключну фазу операції, було виконано умовне десантування пакистанського спецпідрозділу для проведення штурму об’єкта та нейтралізації супротивника.

– Завдання, що покладалися на нас, були звичайними, тож моделювання ситуації щодо десантування спецпідрозділу штурмовим способом ми відпрацьовували у штатному режимі, – зазначив командир вертолітної ланки Мі-8 56-го ОВЗ підполковник Олександр Поліканов.

За словами заступника командувача сил місії ООН у Ліберії бригадного генерала Джона Квазі, координація взаємодії між наземною та повітряною компонентою миротворчих сил під час проведення навчання була здійснена на належному рівні.

– Льотчики та авіанавідники українського миротворчого підрозділу вкотре підтвердили свою готовність до виконання миротворчих операцій у широкому спектрі поставлених місією завдань, – відзначив він.

www.mil.gov.ua

АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ

Завдання – різні, мета – одна

Закінчення. Початок на 2 стор.

Дві інші, які здійснювали захоплення і знищення важливих об’єктів аеродрому, висаджувались на парашутах Д-5 з висоти у півкілометра. При проведенні умовної антитерористичної операції оцінювався рівень бойової готовності та злагодженості кожної розвідувально-диверсійної групи щодо відпрацювання тактичних дій за призначенням. За словами командира 8-го окремого полку спеціального призначення Сухопутних військ підполковника Олега Нечаєва, це дозволяє перевірити, а головне – підвищити навченість як окремого підрозділу, так і кожного військовослужбовця до дій за різних умов та обставин, що можуть виникнути в реальній бойовій ситуації. Зрештою, сама назва частини свідчить, що складність завдань, які виконують військовослужбовці полку, завжди висока та максимально наближена до бойових умов.

– З військово-транспортних літаків Ан-26, – говорить підполковник Олег Нечаєв, – десантування військовослужбовці полку виконують чи не вперше за останні двадцять років. Це не означає, що ми не могли цього робити раніше, просто не було такої потреби. Наші військовослужбовці стрибають з парашутом регулярно, переважно з транспортно-бойових вертольотів Мі-8МТ, які знаходяться на озброєнні військових частин армійської авіації Сухопутних військ. Проте, гадаю, що відповідно до досягнутих домовленостей ми будемо регулярно спільно тренуватися з військовими льотчиками.

Варто зазначити, що в рамках бойового навчання військовослужбовці розвідувально-диверсійних груп споряджені в новий комплект одягу: практично при низьких температурах перевіряли нове спеціальне обмундирування і спорядження.

– Ще у вересні минулого року, – розповідає заступник командира окремого полку спеціального призначення з тилу підполковник Юрій Школьний, – ми отримали 60 комплектів бойового одягу. – Наразі нове спорядження проходить черговий етап практичних військових випробувань, але, за відгуками військовослужбовців, комплект зручніший, легкий, теплий, не стримує рухи тіла, що суттєво допомагає розвіднику якісно виконати бойові завдання

Для особового складу 456-ї Гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України це була перша у цьому році льотна зміна. У звичному інтенсивному режимі працювали підрозділи забезпечення. Один за одним в небо піднімалися транспортники Ан-26. Крім десантування розвідувально-диверсійних груп, екіпажі транспортної авіації відновлювали навички з техніки пілотування і навігації як у простих, так і в складних метеорологічних умовах вдень та вночі. Відповідно до курсу бойової підготовки авіації Повітряних Сил ряд льотчиків і штурманів бригади виконали різні вправи. Також контрольні польотні завдання з інструкторами на літаках Ан-26 і вертольоті Мі-8МТ виконували молоді льотчики, випускники 2011 року. Загалом за льотну зміну було здійснено близько 25 польотів.

Говорячи про десантування розвідувально-диверсійних груп, командир бригади транспортної авіації гвардії-полковник Олег Нечипорук зазначив, що велика частка успіху у виконанні спецпризначенцями бойового завдання залежить від льотного екіпажу. Він, наприклад, має перелетіти лінію фронту, долетіти до визначеної точки, скритно підійти до неї, викинути десант й повернутися на базу.

– Майстерність льотчика, – розповідає гвардії-полковник Олег Нечипорук, – залежить, насамперед, від інтенсивної льотної роботи. Підсумки льотної роботи транспортної бригади минулого року свідчать, що середній наліт на одного льотчика складає в середньому 45 годин. Це не є так багато, але такого показника досягнуто вперше за останні 10 років. Для прикладу, льотчики Росії і Білорусі, не кажучи вже про пілотів НАТО, літають на рік по 100-150 годин. При умові ритмічного постачання авіаційного пального ми плануємо перекрити показники 2012-го. Готові й надалі спільно тренуватися з особовим складом полку спецпризначення.

Сергій Фурдик.

ДО ДНЯ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

"Хто родився в лютому..."

Наприкінці однієї із службових нарад у січні цього року начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко запитав у підлеглих: "Так, а скільки у нас іменинників наступного місяця?". І як би це кумедно не виглядало, але піднялася чи не половина присутніх.

Доволі "плідним" виявився другий місяць зими для керівного складу (колишнього управління) зенітних ракетних військ. Майже третина особового складу народилася саме в лютому – поблизче до професійного свята всіх українських чоловіків – Дня захисника Вітчизни.

Кажуть, що чоловіки, які народилися саме цього місяця, найчастіше обирають мужню чоловічу професію, пов'язану із захистом рідного народу. От, скажімо, попередній командувач Повітряних Сил генерал-полковник Сергій Онищенко взагалі влучив у десятку, адже народився 23 лютого. Тому питання вибору професії якось відпало ще з пелюшок.

Тож можна припустити, що "лютневий" особовий склад ЗРВ обирав професію військового під впливом цього магічного місяця. Це полковники Ігор Мельник, Олексій Самосват, підполковник Максим Лановенко, майори Олексій Курінний та Віталій Стадник. І, мабуть, можна не сумніватися, що виконання почесного обов'язку у них в крові.

– Лютий – сама назва говорить про суворі наміри цього місяця, у такі часи мріється про родинний затишок, тепло оселі. Думаю, саме такі миті життя цінує кожен військовослужбовець нашого колективу, – каже полковник Олексій Самосват, який в даному структурному підрозділі Командування ПС очолює відділ бойової підготовки і займається плануванням, розробкою нормативних документів для військ ЗРВ та іншими питаннями. Із своїм керівником повністю згоден ще один лютневий іменинник – майор Олексій Курінний.

– Наш колектив особлива, дружня команда однодумців, людей, що своєю наполегливою працею, вміло використовуючи талант і натхнення, роблять могутній вплив в служіння Батьківщині та своєму народові, – стверджує Олексій. – Хочу побажати своїм колегам здоров'я, терпіння, аби їх невичерпна енергія була джерелом для подальших звершень, а рішучість і наполегливість у досягненні мети – прикладом для наслідування всім, хто працює поряд.

Вітає своїх офіцерів і начальник управління зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України.

– Організаторські здібності, відповідальний підхід до справи, службовий досвід та прекрасні людські якості у гармонійному поєднанні з професіоналізмом принесли їм заслужений авторитет та повагу в колективі, – каже про підлеглих-іменинників генерал-майор Дмитро Карпенко. – Бажаю, щоб доля щедро дарувала вам щасливі миттєвості буття, вірних друзів, тепло родинного затишку, а людська вдячність додавала сил і наснаги у відповідальній праці на благо Вітчизни.

До привітань приєднується і творчий колектив газети "Крила України".

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

НАШІ ВІТАННЯ

Розміняв друге століття

Закінчення. Початок на 1 стор.

У 14 років вже у комуністичній країні він пішов вчитися на столяра. В 15 почав працювати на будівництві у Радянському Союзі йшли колективізація та індустріалізація, працювали навіть діти. В дев'ятнадцять років його призвали в армію. Він став курсантом Московської авіаційно-технічної школи. Тут готували техніків літаків.

"Військова служба мені сподобалась, я вирішив пов'язати своє життя з армією, – розповідає ветеран. – Після закінчення авіашколи мене призначили в полк винищувальної авіації. Я обслуговував літаки І-3, І-5 – це перші радянські винищувачі-біплани".

Перед війною вище військове командування почало формувати резерв пілотів. Завдяки цьому Григорій Володін попадає в Качинську льотну школу. Після випуску він – у 14-й Повітряній армії. В жовтні 1942 року армія бере участь в Синявинській наступальній операції. В січні 43-го підтримує війська фронту в ході стратегічної операції з прориву блокади Ленінграда. А в липні-серпні забезпечує бойові дії військ в Мінській наступальній операції.

В Білорусі винищувач І-16 Григорія Володіна був збитий ворогом: "Висота була невелика, і парашут не встиг добре наповнитися. Я добряче вдарився об землю, знепритомнів. До тями прийшов лише у лікарні. Довго не міг зрозуміти, на якій мові спілкуються лікарі, чудилося, що на німецькій, та слава Богу, я впав на нашій території і мене підібрали свої".

Після госпіталю Григорія Юхимовича списали з льотної роботи, і він повернувся в свій полк техніком. Закінчив війну на Далекосхідному фронті. Був свідком капітуляції Японії. Після війни Григорія Володіна демобілізували, він переїхав до Львова. Тут Григорій Юхимович працював на танковому, а згодом електроламповому заводі аж до вісімдесяти трьох років. Зараз він мешкає у Львівському геріатричному пансіонаті для інвалідів і людей похилого віку. Син Валерій загинув в Афганістані під час строкової служби, другий син, Сергій, – в автокатастрофі. Допомагати Григорію Юхимовичу з дружиною по господарству стало нікому, тож вони вирішили піти до будинку престарілих. Тут невдовзі пішла з життя його "друга половинка", і вже більше десяти років Григорій Юхимович – єдиний мешканець кімнати №217. Однак він не почуває себе самотнім. Щонеділі відвідує службу Божу у каплиці пансіонату. Не залишатися сам-на-сам зі своїми проблемами і спогадами допомагають священики отець Богдан і отець Павло, сестри групи милосердя храму Святого Великомученика Георгія Побєдоносця єпархії Української Православної Церкви.

Відвідують свого бойового товариша і авіатори Повітряного командування "Захід". Минулого року вони подарували своєму побратиму сучасний військовий однострій офіцера Повітряних Сил. Тож зараз Григорій Юхимович зустрічав своїх колег у парадній формі. З днем народження його вітали голова Ради ветеранів 14-ї Пповітряної армії полковник у відставці Юрій Турубінер, заступник голови цієї організації полковник у відставці Олексій Кузнєцов, заступник командира Повітряного командування "Захід" з виховної та соціально-психологічної роботи – начальник відділу полковник Сергій Кальчук, члени сімей військовослужбовців та представники повітряного об'єднання. Прийшли гості з улюбленими тортом та печивом до ветерана.

"Це жива історія, легенда Повітряного командування "Захід", літопис якого починається з 14-ї Повітряної армії. Ми дуже раді, що такі наші бойові друзі залишаються в строю. Мені випала честь від імені командира Повітряного командування генерал-лейтенанта Станіслава Павловича, всього особового складу привітати Григорія Юхимовича з днем народження і побажати ветерану міцного здоров'я і довгих років життя, – зазначив заступник командира ПвК "Захід" з виховної та соціально-психологічної роботи полковник Сергій Кальчук.

У сто один рік Григорій Юхимович має добру пам'ять. Сам дає собі раду – одягається, весь час перебуває так би мовити "на ногах", любить спілкуватися і радіє кожній миті життя, хоча легким та безхмарним його не назвеш. За понад сто років доля добряче побила цього чоловіка. Але долав труднощі він чесно, по совісті, з вірою і правдою. Нам на приклад.

Владислав Назаркевич.
Фото автора.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Капітан Володимир Андрейчук спортсмен-інструктор спортивної роти Навчально-спортивної бази літніх видів спорту Управління спорту Міністерства оборони України, – знана особистість у гирьовому спорті не лише України, але й світу.

Капітан Володимир Андрейчук, восьмиразовий чемпіон світу з гирьового спорту, щодня піднімає 10 тонн заліза

Він – семиразовий чемпіон світу з двоборства, чотириразовий чемпіон світу з поштовху гирі, восьмиразовий чемпіон світу з ривка гирі, восьмиразовий чемпіон світу з поштовху довгим циклом, чемпіон Європи 2007 та 2008 років, чотириразовий рекордсмен світу, тринадцятиразовий рекордсмен України.

Для нього підняти 32-кілограмову гирю більше100 разів – звична річ.

Володимир, уродженець Івано-Франківщини, єдиний у багатодітній родині досяг чемпіонських висот.

Сьогодні атлет посилено готується до відповідальних змагань – чемпіонату України з поштовху довгим циклом, який відбудеться у Тернополі 7-11 лютого поточного року. А вже на початку травня Володимир вирушить до Узбекистану, де пройде чемпіонат світу з гирьового спорту.

Розклад його робочого дня дуже щільний, розписаний по хвилинах і включає у себе обов'язкові 2 тренування у спортивному залі, плавання у басейні та біг.

Минулого року до своєї скарбнички світових нагород Володимир Андрейчук додав золоту медаль, яку привіз з німецького Гамбурга і одну золоту та дві срібні – з італійського Мілана. Загальна кількість найвищих нагород чемпіона становить сьогодні 26 золотих медалей.

Свою спортивну кар'єру хлопець розпочинав зі школи, коли кожного ранку перед уроками з учнями проводили ранкову фізичну зарядку. Якраз ці заняття й стали першим поштовхом до зацікавлення спортом. А в десять років він активно тренувався: бігав, підтягувався, віджимався на брусах, піднімав штангу. З часом місце для тренувань майбутній чемпіон облаштував у себе вдома. У цьому йому допомогли батько та брати. Після закінчення школи вступив до Надвірнянського профтехучилища, де у вільний від занять час займався в секції дзюдо.

Закінчення на 6 стор.

"АРМІЙСЬКІ" БУДНІ

Журналістська "ескадрилья"

Виконати віртуальний політ на військовому літаку, вразити мішень у тирі та навчитися прийомів самооборони отримали змогу харківські журналісти в рамках інформаційно-медійної акції "Стань кожедубівцем!".

Побути один день в ролі курсанта-авіатора представникам мас-медіа запропонувало командування Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Понад 20 журналістів центральних та регіональних ЗМІ переодягнулися у військові однострої та стали до строю разом із другокурсниками інженерно-авіаційного факультету.

Першим випробуванням для журналістської "ескадрилі" стала барокамера СБК-80, у кріслі якої кожного умовно підняли на декілька сотень метрів над землею, аби перевірити фізіологічну готовність до польотів. Про особливості перевірки абітурієнтів-льотчиків акулам пера розповіла начальник лабораторії авіаційної медицини майор медичної служби Римма Вєдєнтьєва. Наступним кроком ознайомлення з професією підкорювача небес стали польоти на тренажерних комплексах військового літака Л-39 "Альбатрос" та вертольота типу Мі-8МТВ.

– Такого драйву, як в момент знаходження у кабіні бойового вертольота, я ще не відчувала. Коли гвинтокрил відірвався від землі, у мене навіть трохи голова закрутилася... Я маю досвід польотів як пасажир цивільних авіаліній і скажу, що віртуальний політ на 100% відтворює реальне пірнання у небі, – зізналася власний кореспондент телеканалу ICTV у Харкові Тетяна Доцяк.

Після льотно-підйомних випробувань гості на практиці вивчили основи стрільби з автомата Калашникова та пістолета Макарова у тирі університету.

На цьому рубежі відзначився кореспондент відділу новин харківського телеканалу "Simon" Андрій Кравченко. Отримати відмінну оцінку йому допоміг досвід строкової служби. Решта журналістів здобули лише первинні навички з вогневої підготовки та безліч емоцій.

Побував журналістський десант й у лінгафонних класах кафедри іноземних мов, де гостям розповіли про важливість знань нашими військовослужбовцями закордонної лексики.

А у спортзалі тимчасових курсантів навчили прийомів самооборони та надали можливість поспілкуватися з найсильнішою дівчиною Повітряних Сил, майстром спорту з гирьового спорту курсантом-авіатором Іриною Пугач.

На завершення інформаційно-медійної акції "Стань кожедубівцем!" усіх журналістів привітали з посвяченням у почесні курсанти Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба та вручили грамоти й цінні подарунки.

За цікаву і продуману організацію заходу від імені усіх колег командуванню видового вузу та офіцерам Харківського регіонального медіа-центру оборонного відомства подякував найстарший учасник цього проекту, регіональний кореспондент газети "Голос України" Микола Косий.

– Дуже сподіваюся на продовження нашої співпраці та на скорішу зустріч в рамках подібних заходів. Зі свого боку, ми обіцяємо донести до споживачів нашого інформаційного продукту той момент, як престижно бути захисником своєї Вітчизни і яка це відповідальна робота, – пообіцяв представник мас-медіа.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.
Фото Дмитра Чалого.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Капітан Володимир Андрейчук, восьмиразовий чемпіон світу з гирьового спорту, щодня піднімає 10 тонн заліза

Закінчення. Початок на 5 стор.

Володимир не полишав своє уподобання і під час строкової служби у морській піхоті, яка передувала вступу до Львівського військового інституту при Національному університеті "Львівська політехніка" на спеціальність "Фізичне виховання і спорт у Збройних Силах України". У вищому військовому навчальному закладі й почалися перші чемпіонські здобутки хлопця.

Його дебют відбувся у 1998 році під час спортивного свята на честь Дня Перемоги – майбутній офіцер брав участь у змаганнях у вправі "підйом з переворотом". Того дня він вперше зробив 231 підйом з переворотом і, якби не стер руку до крові, можливо, зробив би більше. Зупинив його заступник начальника інституту полковник Леонід Кривизюк, який наказав закінчити вправу і пообіцяв 10 діб відпустки. По завершенні свята на плацу під час шикування особового складу інституту Володимир отримав відпускний квиток. А вже на п'ятому курсі, коли він завоював першу золоту медаль на чемпіонаті світу з гирьового спорту у ривку гирі, начальник вишу під час шикування на плацу зняв зі своєї руки іменний годинник від Міністра оборони України і нагородив хлопця.

До речі, до вступу у вуз у Володимира не було жодного розряду. Однак вже наприкінці першого курсу він став кандидатом у майстри спорту з багатоборства ВСК. На четвертому році навчання він уже виконав норматив майстра спорту з гирьового спорту, а на п'ятому – здобув звання майстра спорту України міжнародного класу. Потім була офіцерська служба у військах на Закарпатті та Львівщині.

Сьогодні Володимир продовжує свою чемпіонську кар'єру. Він не обмежується силовими вправами та має намір до своїх численних титулів додати ще один – стати кандидатом наук з фізичного виховання, захистивши дисертацію на тему, дотичну до гирьового спорту, зокрема з поштовху довгим циклом. Тим більше, що у своїх наукових дослідженнях він використовує власний досвід і переконаний – такий підхід дасть йому змогу якнайкраще дослідити обрану тему. Крім цього, він видав посібник з гирьового спорту обсягом у 500 сторінок.

Щільний графік тренувань та участь у престижних змаганнях не заважають офіцерові займатися й громадською роботою. Він – голова Львівського обласного осередку гирьового спорту України і активно опікується розвитком цього виду спорту на Львівщині, бере участь в організації різноманітних змагань тощо.

Його досягнення високо цінують не лише у війську, а й органи міської влади: за успіхи на світових спортивних аренах Львівська міська рада надала офіцеру власне помешкання, що неабияк заохочує капітана Володимира Андрейчука до подальших звершень.

Вадим Бакай.

ДУХОВНІСТЬ

У Збройних Сил України – свій небесний покровитель

В рамках підготовки до святкування 1025-ї річниці Хрещення Київської Русі з грудня по лютий проводиться хресний хід з іконою Рівноапостольного князя Володимира з відвідуванням військових частин та установ. Цій іконі не виповнилося і року.

Її написали в майстерні Свято-Успенської Києво-Печерської лаври у липні дві тисячі дванадцятого. Практично вся її невелика історія пов'язана з подорожами. Образ Володимира Рівноапостольного відвідують різні єпархії України. Небагато імен, викарбуваних на скрижалях історії, можуть порівнятися з ім'ям святого Рівноапостольного Володимира, хрестителя Русі, котрий на віки вперед визначив духовну долю українського народу. Слід підкреслити, що ікона Рівноапостольного князя Володимира, який проголошений небесним покровителем Збройних Сил України, була передана Збройним Силам з нагоди їх 21-ї річниці Українською Православною Церквою.

Зокрема, 23 січня у клубі Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба були представлені мощі святого священномученика Володимира та ікона святого Рівноапостольного князя Володимира, де усі бажаючі військовослужбовці та працівники університету мали унікальну можливість прикластись до частини мощей та помолитись перед іконою святого князя. Ікона перебувала на території Харківської єпархії протягом трьох днів, після чого продовжила подорож сусідніми областями.

Олександра Баранова.
м.Харків.

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНА РОБОТА

Як міцніють дитячі мрії

Виконати віртуальний політ, постріляти у тирі та відчути дух військового авіатора змогли потенційні абітурієнти Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. На запрошення командування видового вузу, в рамках дня відкритих дверей, у ньому побувало понад 400 старшокласників, вихованців військових ліцеїв та кадетських корпусів.

– Ви прибули до видового навчального закладу, в альма-матер офіцерів-авіаторів та вартових неба. За всю понад 80-річну історію нашого вузу тут підготовлено близько 120 тисяч офіцерів, 578 з них у подальшому стали Героями Радянського Союзу, а 27 – льотчиками-космонавтами. Тож постарайтеся відчути усю військову славу, яка сприяє кращому опануванню справи захисника Вітчизни, – зустрів відвідувачів тимчасово виконуючий обов'язки начальника ХУПС полковник Андрій Алімпієв.

Юні гості поспілкувалися з начальниками факультетів та у супроводі викладачів відвідали музей університету, спеціальні класи й тренувальні комплекси, а також постріляли з автомата Калашникова в електронному тирі.

Особливо зацікавились юнаки та дівчата тренажерами вертольота типу Мі-8МТВ та літака Л-39 "Альбатрос", на яких вони змогли виконати віртуальні польоти.

До речі, приблизно чверть від усіх гостей – представниці чарівної статі. Більшість із них приваблює навчання саме на льотному факультеті.

– Ще два-три роки тому, на одному з центральних телеканалів я побачила сюжет про військового льотчика Надію Савченко. Офіцером вона стала саме у Харкові. Військова доля дівчини мене дуже зацікавила. З того часу й прагну стати саме авіатором. Сьогодні ж, після віртуального польоту на літаку, моя мрія носити синій однострій вкотре зміцніла, – розповіла юна харків'янка Олеся Завгородня.

На завершення дня відкритих дверей начальник навчального відділу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба полковник Михайло Литвиненко порадив серйозно замислитися над вступом до вузу та вручив кожному буклети про життя й навчання в університеті.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

Понад усе вони любили
Свій коханий край.
Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих.
На Аскольдовій Могилі
Поховали їх.
Павло Тичина, 1918 рік

Подвиг, закарбований у вічність

29 січня 1918 року неподалік від станції Крути юні захисники України прийняли нерівний бій з переважаючими військами більшовиків. Незважаючи на те, що сили були нерівні, бій тривав понад 7 годин. Більшість хлопців загинули, але продемонстрували героїзм та незламність духу в боротьбі за Незалежність України. У радянські часи січневі події 1918 року під Крутами переважно замовчували. Проте розповіді про подвиг юнаків передавалися від старшого до молодшого покоління.
У перебігу військових дій бій вирішального значення не мав, та у свідомості багатьох людей набув особливого значення завдяки героїзму української молоді, яка загинула в нерівному бою. Ціною свого життя юні герої зупинили наступ ворога. Цей бій став символом боротьби за свободу і незалежність українського народу та предметом досліджень багатьох істориків, пам'яті героїв присвятили кращі твори українські письменники.

Один з наймолодших музеїв України – Меморіальний комплекс "Пам'яті Героїв Крут" розташувався поблизу села Пам'ятне Борзнянського району Чернігівської області, за 800 метрів від залізничної станції "Крути".

Проект Меморіального комплексу "Пам'яті героїв Крут" презентував у 2005 році заслужений архітектор України Володимир Павленко. Він не лише розробив архітектурно-будівельну частину проекту, а й здійснював авторський нагляд за будівництвом. Творцем художньої концепції став народний художник України, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка, почесний член Української академії архітектури, член-кореспондент Академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України Анатолій Гайдамака. Виконавцем став заслужений діяч мистецтв України, художник Борис Дєдов зі своєю творчою групою.

Робота зі створення меморіального комплексу розпочалася у 2006-му. Вже наприкінці літа минулого року відбулося урочисте відкриття першої частини Меморіального комплексу, ансамбль якого складався з монумента героям Крут, каплиці та скульптурної композиції "Шинель". На семиметровому кургані установили десятиметрову червону колону, яка нагадує колони головного корпусу Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Колону увінчав бронзовий тризуб у лавровому вінку. Біля підніжжя кургану збудували капличку, на камені перед якою – промовиста цитата з національного гімну України: "Душу й тіло ми положим за нашу свободу". Посеред вимощеного бруківкою майданчика – бронзова гімназійна шинель на гранітних плитах. На схилах кургану навколо майданчика росте вічнозелений козацький ялівець – символ життєствердної сили. Ліворуч та праворуч від монумента викопано озера. За монументом – озеро у формі хреста. Уздовж берегів посаджено калинові кущі, які нині вже пломеніють червоними ягодами, символізуючи не тільки кров та безсмертя роду, а й мужність юнаків, що віддали своє життя в боротьбі за Україну.

14 жовтня 2008 року на Покрову відбулося відкриття другої частини Меморіального комплексу "Пам'яті героїв Крут". Ідея розмістити музей у вагонах початку минулого століття належала Анатолію Гайдамаці та Борису Дєдову. Творча група створила фрагмент Київського вокзалу початку XX століття. Навпроти монумента відтворили залізничний перон, вимощений бруківкою, встановили ліхтарі та лави. З обох боків перону на коліях розташували сім вагонів і відкриту залізничну платформу військового ешелону з гарматою. Своїм виглядом вони подібні до тих, якими 1918 року студенти й гімназисти їхали на захист Батьківщини. Усю композицію обрамляє озеро у вигляді підкови, через яке перекинулись два містки.

Музейна експозиція розташована в чотирьох залізничних вагонах. Тут представлено близько п'ятисот предметів та копій архівних документів, фотокартки, схема бою, списки встановлених учасників бою, їхні фотографії, спогади очевидців. Експозиція містить металеву грубку, зразки однострою, зброї, гармати, гвинтівки Мосіна, кулемети Максима. Своєрідним музейним експонатом є вагон, призначений для санітарної обробки вояків. У ньому – пристосування для душових, пропарювання одягу. Основну роботу зі збору, упорядкування та систематизації матеріалів провів Сергій Бутко. Проте, за його словами, створення експозиції – це спільна справа української наукової еліти. Зокрема, першим передав фотодокументи та зброю начальник Центрального музею Збройних Сил України, нині – начальник Національного військово-історичного музею України, кандидат історичних наук полковник Віктор Карпов.

Нині Меморіальний комплекс "Пам'яті героїв Крут" є філією Національного військово-історичного музею України. Керівництво закладу приділяє увагу розвитку меморіального комплексу, постійно сприяє вирішенню актуальних проблем, підтримує в науковій роботі, залучає працівників філії до участі в наукових конференціях. Сьогодні Меморіальний комплекс "Пам'яті героїв Крут" – військово-історичний, культурно-освітній та науково-дослідний заклад, що збирає, вивчає, експонує та зберігає пам'ятки матеріальної й духовної культури, пов'язані з історією Української революції 1917-1921 років, зокрема працює в напрямку поглибленого вивчення історії події 29 січня 1918 року під Крутами, її значення в боротьбі за незалежність України. Науково-фондова робота музею спрямована на поповнення експозиції новими пам'ятками, а інформаційно-музейна діяльність пов'язана з екскурсійним обслуговуванням відвідувачів, проведенням науково-дослідної роботи, розширенням зв'язків з освітніми закладами, організаціями та підприємствами, закладами культури й туризму, засобами масової інформації. З метою підвищення зацікавленості молоді історичним минулим упроваджено інноваційний проект "Урок історії в музеї" для школярів та студентів.

До меморіалу приїжджають різні категорії відвідувачів. Частими гостями є паломники. Тут проводять богослужіння, до підніжжя монумента покладають квіти. За роки діяльності у меморіальному комплексі побували тисячі відвідувачів. З експозицією музею ознайомилися студенти й учні різних областей України, представники державних, громадських, молодіжних та дитячих організацій, гості з Канади, США, Франції, Росії, Білорусі, Туреччини, Греції, Естонії, Латвії, Монголії та інші. Записи в музейній Книзі відгуків свідчать, наскільки меморіал дає можливість емоційно відчути історичні події бою під Крутами.

Щороку 29 січня на території меморіального комплексу проводяться заходи з ушанування пам'яті героїв. У цей день меморіал відвідує багато людей, щоб уклонитися пам'яті молодих українських патріотів та засвідчити свою повагу тим юнакам, які не шкодували життя за українську державу. Під час церемонії проводиться поминальна служба, люди запалюють свічки, ушановують пам'ять про загиблих хвилиною мовчання, покладають вінки та квіти до пам'ятника героям. Звучить козацький марш. Урочисто крокують курсанти військових ліцеїв та коледжів міст Чернігова і Львова. Зазвичай серед присутніх – урядовці, партійні та громадські діячі, журналісти, науковці, письменники, студенти, учні та усі, кому небайдужа доля України.

Для відвідувачів на території меморіального комплексу розгортаються пункти обігріву. Усіх пригощають солдатським кулішем і гарячим чаєм. Для бажаючих проводять екскурсії та демонструють історичний документальний фільм.

Науковий співробітник Меморіального комплексу "Пам'яті Героїв Крут", кандидат філологічних наук, Наталія Примушко. Григорій Мазур. м. Чернігів. Фото Олександра Парія.

Завжди в бойовій готовності!

Днями в управлінні Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України відбулись урочистості з нагоди 8-ї річниці від дня заснування. У січні 2005 року воно створювалося в рамках оптимізації структури Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони та концентрації під одним управлінням авіації, зенітних ракетних і радіотехнічних військ, першим командиром якого призначили генерал-лейтенанта Олександра Хруса. Саме йому, зважаючи на знання та багаторічний практичний досвід, довелося формувати команду, спроможну виконати найскладніші та найвідповідальніші завдання.

Сьогодні Повітряне командування "Центр", у підпорядкуванні якого знаходиться понад три десятка військових частині, що розташовані на території 14-ти областей, надійно стоять на сторожі повітряного простору України. У мирний час військовослужбовці гідно несуть бойове чергування з контролю над використанням повітряного простору. Щодоби до несення бойового чергування залучається близько 600 військовослужбовців і працівників повітряного командування, знаходиться в готовності озброєння і військова техніка. У середньому за добу радіотехнічні військa виявляють і супроводжують понад 450 цілей. Минулого року особовий склад Повітряного командування "Центр" брав участь у заходах із захисту повітряного простору під час проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу "Євро– 2012" та у дослідницько-експериментальному командно-штабному навчанні "Перспектива-2012". Проявлений професіоналізм військовослужбовців дозволяє зробити висновок, що особовий склад спроможний якісно виконати навчально-бойові завдання за новими стандартами підготовки та своєчасно реагувати на потенційні виклики й загрози.

Командир Повітряного командування "Центр" – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Аркадій Вашутін у вітальному слові подякував особовому складу за сумлінну службу, нагородив грамотами і подяками кращих військовослужбовців ПвК. Серед них – генерал-майор Валерій Романюк, полковники Сергій Вознесенський, Андрій Ярецький, Сергій Куляс та інші.

– З нагоди свята висловлюю глибоку шану і вдячність військовослужбовцям, усім тим, хто своєю самовідданою працею піднімає авторитет і помножує славні традиції Збройних Сил України. Сердечно бажаю всім Вам добра і щастя, міцного здоров'я, сімейного благополуччя, злагоди і оптимізму, подальших успіхів та плідної праці в ім'я України! – зазначив генерал-майор Аркадій Вашутін.

Також цього дня військовослужбовців вітали зі святом перші командири об'єднання генерал-лейтенант Олександр Хрус та генерал-лейтенант Олександр Титаренко, ветерани військової служби, представники Васильківської районної державної адміністрації, районної та міської ради. А завершились урочистості святковим концертом за участі творчої групи заслуженого академічного зразково-показового оркестру Збройних Сил України під керівництвом підполковника Ігоря Биковського.

Любов Киналь.
м.Васильків.

Ракетники відзначили День частини

23 січня 72-гу річницю з дня створення частини відзначили військовослужбовці Варшавсько-Одеської ордена Суворова зенітної ракетної бригади. До цієї дати ракетники підійшли з непоганими показниками своєї роботи. Протягом 2012 року зенітні ракетні підрозділі частини неодноразово перевірялися робочими групами офіцерів Генерального штабу з питань переведення у вищі ступені бойової готовності з виходом на запасні позиції та заступанням на бойове чергування. Із поставленими завданнями ракетники справилися, чим підкреслили свій високий фаховий рівень і майстерність.

Але не тільки бойовою підготовкою живуть ракетники. Військовослужбовці частини беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні молоді. Так, в травні минулого року на базі управління частини пройшов II етап Військово-патріотичної гри "Зірниця". У заході взяли участь голова Біляївської районної ради Олександр Семенов, голова Хлібодарської селищної ради Степан Зазуляк представники відділу освіти та учні шкіл Біляївського району.

Військово-патріотична робота активно проводиться усіма підрозділами частини, які розташовані в різних районах Одещини. Завдяки плідній роботі командування підрозділу, де командиром майор Микола Дзяман, налагоджено дружні стосунки з двома Одеськими загальноосвітніми школами № 11 та № 44, а також трьома загальноосвітніми навчальними закладами Комінтернівського району. Голови сільських рад, поблизу яких розташовані підрозділи, є частими гостями у військових колективах частини.

Велику увагу командування частини приділяє роботі з ветеранами. Цю роботу очолюють командир частини полковник Олександр Третьяков та заступник командира з виховної роботи підполковник Олександр Заболотний, якого, до речі, за підсумками 2012 навчального року в частині визнано кращим заступником командира.

Вагомий внесок в підтримання боєздатності техніки протягом нелегкого 2012 року внесли інженерно-технічний склад частини на чолі із заступником командира частини з озброєння – начальником технічної частини підполковником Костянтином Коваловським.

Буде не справедливим не відзначити плідну роботу з питань тилового забезпечення воїнів-ракетників заступника командира частини з тилу підполковника Сергія Бондаренка. Завдяки цій людині тилові служби результативно виконують свої завдання за призначенням, своєчасно забезпечують військовослужбовців частини усіма необхідними нормами.

З нагоди свята в частині відбулися урочисті заходи. Привітати ракетників приїхали командири військових частин Одеського гарнізону, представники Повітряного командування "Південь", Одеської районної державної адміністрації, Одеської міської ради, Біляївської районної ради, голови селищних та сільських рад Біляївського району. На урочистості також було запрошено й ветеранів частини. Це ті люди, які зміцнювали авторитет та примножували традиції бригади з перших днів її існування.

Під час урочистої частини нагороджено та заохочено військовослужбовців частини, які проявили себе під час виконання службових обов'язків. Це полковники Валерій Чиж, Михайло Мусієнко, підполковники Олександр Заболотний, Сергій Бондаренко, Костянтин Коваловський, Сергій Денищук, Сергій Бурлака, Володимир Золкін, СергійЯрьоменко, майори Микола Дзяман, В'ячеслав Пташенко, Андрій Верченко, Микола Мерков, Олексій Головчак, капітан Сергій Власов, старші прапорщики Леонід Швець та Микола Дерев'янко, старший сержант Олена Ушакова, старший солдат Василь Молнар, солдат Олександр Завалій, працівники Збройних Сил України Раїса Шевченко і Ольга Войчук. Та, без перебільшення, можна стверджувати, що весь особовий склад частини у 2012 році доклав максимум зусиль для досягнення позитивного результату військовою частиною, підвищення її авторитету та зміцнення боєздатності повітряного щита Одещини.

Михайло Котелевський.
Сергій Балановський.

50 тисяч кілометрів за "спасибі"

Як подорожувати світом, не маючи і ста гривень у гаманці, розповів Олексій Каратаєв

Йому усього лише 20 років, а він уже об'їхав півсвіту. Олексій Каратаєв – не син олігархів, а звичайний хлопець із Козятина, що зараз навчається на економіста, а після отримання освіти мріє піти в контрактники. Подорожувати ж хлопець навчився практично без грошей і отримує від мандрівок велике задоволення. До речі, саме зараз майбутній економіст "автостопом" прямує за Полярне коло, до Баренцового моря. Оскільки у студента видалось два вільних тижні, вирішив подивитись на Північне Сяйво. Секретами подорожування "автостопом" Олексій поділився з нами.

– Ти промандрував уже більше 50 тисяч кілометрів. Для тебе це багато чи мало?

– Кількість кілометрів – не є для мене метою. Головне, щоб мандрівки були по-справжньому цікавими. Хоча за мірками вільного туризму – це зовсім небагато, знаю людей, які пройшли у десять разів більше. Але зупинятись я не збираюсь. Наступного року хочу поїхати в Іран, Ірак, Вірменію і Туреччину. Після закінчення навчання хочу піти в армію. У мене в родині чимало військових. Дідусь служив у Радянській армії. Зараз у Збройних Силах України служать дядько і брат. Відтак, я теж хочу стати на захист Батьківщини. Зі службою в Збройних Силах моє захоплення, надіюсь, продовжиться, хоча і в дещо іншій площині. В армії теж є багато можливостей побачити світ. До того ж, так само безкоштовно. З радістю взяв би участь у миротворчій місії ООН або в міжнародному навчанні.

– Із чого почалось захоплення вільним туризмом?

– Побродити я любив ще з дитинства. А всерйоз задумався про те, щоб зайнятись туризмом у 17 років, коли навчався на першому курсі університету. Сидіти у гуртожитку і дивитись телевізор – заняття не для мене, за стипендію особливо не наїздишся, тому і почав шукати варіанти проведення вільного часу. Перша подорож була зовсім не далекою, разом із другом ми з'їздили автостопом до райцентру на Тернопільщині, мандрівка зайняла у нас один день. Було просто і весело. Подорожувати "автостопом" мені сподобалось, хоча тоді я не підозрював, скільки цікавого мене чекає попереду.

– Чому саме автостоп?

– Не дуже люблю слово "автостоп", оскільки я і пішки багато ходжу, швидше, це "вільний туризм". По-перше, такий спосіб туризму не вимагає витрат, по-друге, – дозволяє спілкуватись із реальними людьми, дивитись на країну не через гіда, а своїми очима. Та і жити у людей набагато цікавіше ніж у готельному номері. До того ж радує спонтанність мандрівок, от наприклад, сьогодні дізнався, що наступних два тижні у мене вільні, а уже завтра я вирушаю у подорож – не потрібно замовляти квитки, бронювати номери...

– Росія, Білорусія, Узбекистан, Киргизстан... Де ти ще побував?

– Варто почати з того, що я об'їздив усю Україну, цим далеко не кожен українець може похвалитись. Побував я в Афганістані, Таджикистані, Казахстані, Молдові... Якоїсь системи для того, щоб обрати маршрут, у мене немає – просто відкриваю мапу і дивлюсь, де б я хотів побувати.

– Але ж зовсім без грошей не поїдеш? Якийсь мінімум повинен бути?

– Гроші в автостопі – зовсім не головне. Наприклад, улітку, коли я подорожував два місяці і проїхав майже усю Азію і Росію, у мене було сто доларів, так от я їх повністю не витратив, хоча і зовсім не економив. Багато хто подорожує навіть по декілька років, не маючи в кишені ні копійки. Світ – великий і добрий, завжди знайдуться люди, які нагодують вас кашею чи хлібом. У мій особистий мінімум входять рюкзак, палатка, спальний мішок, одяг і фотоапарат. Девіз мандрівника – "Не взяти зайвого".

– Ти кажеш, що автостоп – це весело і цікаво. Але ж не завжди так буває. Невже жодного разу не пограбували чи не побили?..

– Мені завжди в житті траплялись тільки хороші люди. Не потрібно сприймати життя таким, як нам показують його у телевізорі. Раніше я думав, що Афганістан весь в руїнах, постійно стріляють. Насправді ж Кабул – дуже гарне місто, не скажеш навіть, що там нещодавно воювали. Мусульмани дуже гостинні, для них прихистити і нагодувати подорожнього – обов'язок. Декілька разів ночував на поліцейських базах. Грав з ними у волейбол, вечорами спілкувалися. Поліцейські з інших баз спеціально приїжджали, щоб подивитися на мене. Мені навіть пропонували прийняти іслам, навіть гроші пропонували. Якби я став мусульманином, вони знайшли мені б дружину і дали житло. Повертаючись до теми про пограбування, хочу додати, що я одного разу навпаки ночував у бандитів. Було трохи незвично бачити, що люди сплять із пістолетами, але до мене вони ставились доброзичливо.

Досьє: Каратаєв Олексій
Вік: 20 років
Дата народження: 6 червня
Рідне місто: Козятин
Освіта: Тернопільський національно-економічний університет за спеціальністю "Міжнародні фінанси"
Інтереси: роуп-джампінг, парашутизм, екстремальні види спорту
Улюблена музика: українська
Улюблена цитата: "Спілкування – ключ до успіху".

– Подорожуючи, розмовляєш англійською? Навряд чи українську мову у тій же Азії хтось знає...

– В країнах Азії мало хто знає англійську чи російську, хоча такі люди трапляються. Зі всіма іншими я розмовляю на їх мові, перед тим вивчаю декілька фраз. Вони мене за це дуже поважають.

– Справжнього екстриму ти, напевно, відчув немало...

– Пригадується випадок, коли я піднявся на одну гору, а за 50 метрів від себе побачив стадо диких яків. Хоча вони мене, напевно, більше перелякалися, ніж я їх. Трохи подивилися на мене і втекли. Коли я поїхав до піка Леніна, висота якого сім тисяч метрів, також потрапив у неприємну ситуацію. Він знаходиться на кордоні між Таджикистаном і Узбекистаном. Я піднявся на висоту чотири тисячі, обпалив обличчя і очі. Згодом мені розповідали, що тією дорогою, якою я йшов, взагалі ніхто не піднімається. Я чотири дні не бачив жодної людини. А коли біля піка Леніна поставив намет на льодовику, почалася снігова буря, палатку повністю замело снігом. Рукавиць я не мав, то ледь не відморозив руки. Але то усе дрібниці, через які подорожі стають ще цікавішими.

– Правда, що афганці не користуються туалетним папером і їдять багато м'яса?

– Про папір – правда, замість нього в туалетах стоять глечики з водою. Я знав це, тому взяв папір із собою. Свинини дійсно їдять дуже багато. Одного дня вирішив з'їсти шашлик. Замовив один, заплатив приблизно три долари. Через декілька хвилин мені принесли 10 шампурів. Правда шматочки в них вдвічі менші ніж в нас. Цікаво і те, що, коли мене запрошували в гості, я там майже не бачив жінок. Навіть маленьким дівчаткам батько не дозволяє підходити до чужих чоловіків. Взагалі в Афганістані люди живуть досить бідно, але почувають себе щасливими. Їх побут не змінювався напевно років триста, але вони вміють насолоджуватися тим, що мають.

– Із чим в Азії асоціюється Україна?

– В основному, усі знають, що Україна – це брати Кличко. До речі, в Узбекистані заїжджав до міста Самарканд, йому більше двох з половиною тисяч років. Воно було столицею правителя Тимура, який жив у 15 столітті. Там безліч мавзолеїв, у нього була 401 дружина. На його могилі написано: "Хто відкриє цю могилу, той народ чекає страшна війна". Його могилу відкрили 21 червня 1941 року. Наступного дня почалася війна між Німеччиною і Радянським Союзом.

– Батьки хвилюються, доки ти мандруєш?

– У мене правило – кожних три дні телефонувати матері. Найбільше вона хвилювалась, коли я під час літньої мандрівки схуд на вісім кілограмів.

– Що порадиш тим, хто також хотів би подорожувати автостопом?

– Якщо відчуваєш, що тебе тягне в мандри, не відкладай свої подорожі на завтра, на наступний тиждень, на рік чи на наступне життя. Усе потрібно робити тепер, адже життя у нас одне. Головне не боятись і не вважати незнайомців своїми ворогами. Насправді, більшість людей вірять, що коли ти допомагаєш іншим, тобі це обов'язково повертається сторицею.

Анастасія Олехнович.
Спеціально для "Крила України".

ВИПРОБУВАННЯ

З підводного положення

Організація оборонних досліджень і розробок (DRDO) Індії 27 січня здійснила успішний запуск балістичної ракети підводних човнів K-15 Sagarika. Випробувальний пуск проведено з підводного положення у Бенгальській затоці. Ракета стартувала зі спеціального контейнера, розміщеного на підводній платформі. Ці випробування стали одинадцятими за рахунком.

За даним DRDO, ракета, що має позначення B05, була запущена на максимальну дальність, а її бойова частина впала у раніше розрахованій точці. Траєкторію польоту ракети фахівці DRDO відстежували за допомогою радара. Інші деталі випробувань не уточнюються. Як повідомляє Deccan Herald з посиланням на джерело в DRDO, усі параметри випробувань K-15 засекречені.

Втім, експерти стверджують, що ракета K-15, приблизно, має дальність від 750 до 1500 кілометрів, здатна нести як звичайний бойовий заряд масою до 500 кілограмів або оснащуватися ядерною боєголовкою. У перспективі K-15 повинна стати основним озброєнням індійського атомного підводного човна "Аріхант", яка зможе нести до 12 таких ракет.

ТЕСТИ

Китай випробував власну протиракету

Міноборони Китаю 27 січня здійснило запуск нової протиракети, повідомляє агентство "Синьхуа" із посиланням на управління інформації китайського оборонного відомства. Це вже друге подібне випробування з 11 січня 2010 року. Запуск протиракети, у ході якого здійснено перехоплення балістичної ракети середньої дальності, визнаний успішним.

Інші подробиці випробувань не уточнюються. Інформації з першого запуску китайської протиракети також не оприлюднені. Відомо тільки, що випробувана система протиракетної оборони є наземною. Згідно із заявою китайського оборонного відомства, Китай став другою після США країною, що успішно випробувала власну систему ПРО.

Цікаво, що випробування китайської протиракети відбулося наступного дня після того, як американське Агентство протиракетної оборони (MDA) випробувало наземну систему ПРО, призначену для перехоплення балістичних ракет на середній ділянці траєкторії (GMD). До складу цієї системи входять нові протиракети заатмосферного перехоплення EKV.

ЗЕЛЕНІ ТЕХНОЛОГІЇ

На енергії Сонця

Інженерний корпус Армії США увів в експлуатацію найбільшу на території країни військову сонячну електростанцію, розміщену на території ракетного полігона в Уайт-Сендз у Нью-Мексіко. Будівництво електростанції велося з липня по грудень 2012 року, а вартість проекту склала 16,5 мільйони доларів. Проектуванням станції займалася компанія Siemens.

Будівництво сонячної електростанції велося в рамках проекту ESPC (Energy Saving Performance Contract), метою якого є зниження залежності американських військових баз від традиційних джерел енергії. Геліофотоелектрична система потужністю 4,465 мегавата, за даними Армії США, дозволить військовим заощаджувати до 35,4 мільйони британських теплових одиниць щорічно.

У березні 2012 року командування Армії США вирішило виділити сім мільярдів доларів на розвиток альтернативних видів енергетики. У рамках цієї програми американські військові планують одержувати щонайменше 2,5 мільйони мегаватів на годину електрики щорічно за рахунок поновлюваних джерел. До 2025 року за рахунок альтернативних видів енергетики планується задовольняти до чверті потреби Армії США в електроенергії.

"НАЗАД В СРСР"

Зірки повертаються

Головкомат ВПС Росії погодив з міністром оборони Сергієм Шойгу заміну розпізнавальних знаків на військових літальних апаратах. Замість червоних зірок з окантовкою у національних кольорах (білий, синій, червоний) використовуватимуться червоні зірки, такі ж як на літальних апаратах ВПС СРСР. Єдина відмінність – зірки стануть дещо меншими.

З позиції Головкомату ВПС Росії, яскраві зірки із трикольоровим обрамленням демаскують літальні апарати в повітрі. Основна ідея заміни розпізнавальних знаків полягає в тому, щоб вони не сильно контрастували з камуфляжним пофарбуванням літаків і вертольотів, що має розмивати контур літального апарата, роблячи його непомітним на великій відстані й ускладнюючи визначення типу на малих відстанях.

Та й цей варіант розпізнавальних знаків не є остаточним, оскільки червоний колір навіть без окантовки контрастує з камуфляжем. У перспективі планується наносити на літальні апарати контурні розпізнавальні знаки у вигляді зірок. Вони вже розроблені й проходять перевірку.

Контурні розпізнавальні знаки ВПС Росії в цей час мають тільки літаючі зразки перспективного винищувача Т-50 (ПАК ФА). Вони нанесені на всі чотири літаки. Науково-дослідний центр маскування 3-го Центрального науково-дослідного інституту Міноборони Росії визначає оптимальну товщину й розмір контуру. Не виключено, що контурні знаки будуть виконані пунктиром.

Після розпаду СРСР військові й політики у Росії висловлювалися за відмову від використання розпізнавальних знаків у вигляді червоної зірки, зокрема, пропонуючи замінити їх на державний прапор Росії або навіть на розпізнавальні знаки авіації Російської імперії. Проте у перший половині 1990-х років було вирішено залишити на літаках і вертольотах зірки, оскільки саме вони є пізнаваним знаком в усьому світі.

Тим часом, заміна розпізнавальних знаків – не єдина зміна, що очікує літальні апарати ВПС Росії. Наприкінці грудня 2012 року Шойгу прийняв рішення відмовитися від камуфляжу із сірих відтінків. Цього року літаки, що надходять у війська після ремонту й модернізації або нові із заводів, фарбуватимуть вже в кольори, характерні для місця базування.

В РАМКАХ АЛЬЯНСУ

Patriot заступив на бойове чергування

Перша батарея зенітних ракетних комплексів Patriot почала функціонувати в Туреччині для захисту повітряного простору країни у випадку міжнародного розширення сирійського конфлікту. Найближчим часом на бойове чергування заступлять ще п'ять батарей. Ракетні установки захищатимуть міста Адана й Газіантеп на півдні країни й провінцію Караманмараш на південному сході.

Як повідомляли "Крила України", комплекси були поставлені Німеччиною, Нідерландами та США. НАТО й три вищезгадані країни домовилися розмістити комплекси Patriot, а також контингент в 350 військовослужбовців для обслуговування, у грудні. Очікується, що операція триватиме протягом року.

Раніше в Туреччині вже розміщалися подібні системи. Це відбувалося на тлі двох іракських воєн, в 1991 і 2003 роках. Туреччина й НАТО заявляють, що ракетні установки розміщуються винятково з метою оборони. У той же час, Сирія й Росія розкритикували цей крок, запідозривши його як частину стратегії втручання у сирійські справи.

ВИРОБНИЧІ ПОТУЖНОСТІ

Airbus перепрофілює завод в Іспанії

Європейський авіабудівний концерн Airbus завершив виробництво військово-транспортних літаків C-212 Aviocar на своєму підприємстві в Іспанії, повідомляє Jane's. Останній літак, випущений в Севільї, викотили із ангару 23 січня. Його передадуть морській поліції В'єтнаму. Тепер виробництво C-212 здійснюватиметься лише в Індонезії.

Останній C-212 іспанського виробництва став 477 за рахунком літаком, випущеним у Севільї з моменту відкриття складальної лінії в 1971 році. Найближчим часом Airbus почне перепрофілювання виробничих потужностей в Іспанії під виробництво військово-транспортних літаків CN-235, C-295 і A400M і їх модифікацій.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Ізраїль удосконалить систему попередження про ракетний напад

ВПС Ізраїлю приступили до модернізації системи раннього попередження про ракетний напад. Як очікується, у результаті вдосконалення система зможе виявляти 99 відсотків випущених по території Ізраїлю ракет і артилерійських снарядів. При цьому знизиться число неправильних спрацьовувань, при яких запускається система оповіщення про напад цивільного населення.

Розробкою вдосконалень займалися ВПС Ізраїлю разом з декількома підприємствами оборонної промисловості. Нові радари й сенсори, які увійдуть до складу оновленої системи раннього попередження, забезпечать більш щільне радіолокаційне покриття ізраїльської території. Крім того, система дозволить підсилювати спостереження за районами, що перебувають під обстрілом.

Тим часом, ВПС Ізраїлю й компанія Rafael на початку січня провели випробування модернізованого протиракетного комплексу "Залізний купол", здатного знищувати ракети й артилерійські снаряди, випущені по території країни, на більшій дальності.

Удосконалений комплекс став на бойове чергування в листопаді 2012 року. Цей комплекс одержав позначення Block 2. Імовірність перехоплення ракет цією системою перевищує 90 відсотків. У листопаді минулого року в ході військового конфлікту із Сектором Газу по території Ізраїлю була випущена 421 ракета, 84 відсотку з яких були перехоплені "Залізним куполом".

У БОЙОВОМУ СТРОЮ

Після капремонту

Пермська авіагрупа "Большое Савино" одержала три винищувачі-перехоплювачі МіГ-31Б. Про це повідомили у прес-службі Центрального військового округу ЗС РФ. Літаки прибули із Ржевського авіазаводу після проведення на них комплексу капітальних робіт, в рамках яких були замінені всі авіаційні системи.

До кінця нинішнього року до "Большое Савино" повинні надійти модернізовані винищувачі-перехоплювачі МіГ-31БМ, оснащені новою системою керування озброєнням. Ці літаки увійдуть до складу чергових сил авіагрупи, у зону відповідальності якої входять різні промислові й військові об'єкти на території Великого Уралу.

Слід зазначити, що минулого року завершилося переозброєння на МіГ-31БМ авіабази "Канськ" Красноярського краю. Шість модернізованих літаків авіабаза одержала в середині грудня 2012 року. У цілому торік у війська Центрального військового округу поставлено дев'ять винищувачів МіГ-31БМ. До 2020 року до версії БМ планується модернізувати 60 винищувачів-перехоплювачів.

Завдяки модернізованій системі керування озброєнням МіГ-31БМ здатний виявляти цілі на дальності до 320 кілометрів і одночасно супроводжувати до десяти із них. Нова система забезпечує одночасний обстріл шести повітряних цілей на дальності до 280 кілометрів.

Азербайджанський супутник Azerspace проходить передпускові випробування

Азербайджанський телекомунікаційний супутник Azerspace/Africasat-1 проходить передпускові випробування у Французькій Гвіані.

Як передає 1news.az з посиланням на повідомлення Arianespace, супутник доставлений на підготовчий майданчик, де буде заправлений паливом. Виведення на орбіту супутника заплановане на 7 лютого 2013 року.

Перший телекомунікаційний супутник Азербайджану буде запущений на геостаціонарну орбіту за допомогою ракетоносія Ariane – 5ECA з космодрому Куру (Французька Гвіана) французькою компанією Airanespace.

Тимчасова позиція супутника розташована в 46 градусах східної довготи. Вона взята в оренду у малазійського оператора MeaSat.

Після завершення 7-річного процесу узгодження позицій з 30 країнами світу, сусідніми з азербайджанським супутником, він буде переміщений на власні позиції в 43.2, 58.5 і 96 градусах східної довготи.

В зону охоплення національного супутника увійде частина Європи і Азії. Тільки 20-25% ресурсів супутника будуть використовуватися Азербайджаном, а решта – продаватися.

В даний час ведуться переговори і в цьому напрямку. Зокрема, Малайзія вже дала замовлення на придбання 40% ресурсів Azerspace.

Британська компанія виготовить 12 супутників для Тайваню

Британська компанія Surrey Satellite Technology Limited (SSTL) оголосила про укладення контракту з Національною космічною організацією Тайваню на розробку і виготовлення 12 супутників для глобальної метеорологічної системи FORMOSAT-7/COSMIC-2, створюваної тайванськими фахівцями спільно з американськими колегами з Національної адміністрації океанографічних і атмосферних досліджень . Запуск перших шести космічних апаратів запланований на 2016 рік.

Білорусь створює апаратуру для EgyptSat

Білорусь створює цільову апаратуру для єгипетського супутника дистанційного зондування Землі. Про це повідомив кореспондентові БЕЛТА головний інженер НІРУП "Геоінформаційні системи" НАН Білорусі Олег Семенов.

Білоруська цільова апаратура буде стояти на супутнику EgyptSat, який планується вивести на орбіту в 2014 році. Космічний апарат створює російська ракетно-космічна корпорація "Енергія". Білоруська сторона виступає в проекті субпідрядником.

Оптико-електронну апаратуру для супутника створюють у ВАТ "Пеленг". Це підприємство сьогодні забезпечено замовленнями приблизно на $ 135 млн, що у 8 разів перевищує собівартість Білоруського космічного апарата ($ 16 млн).

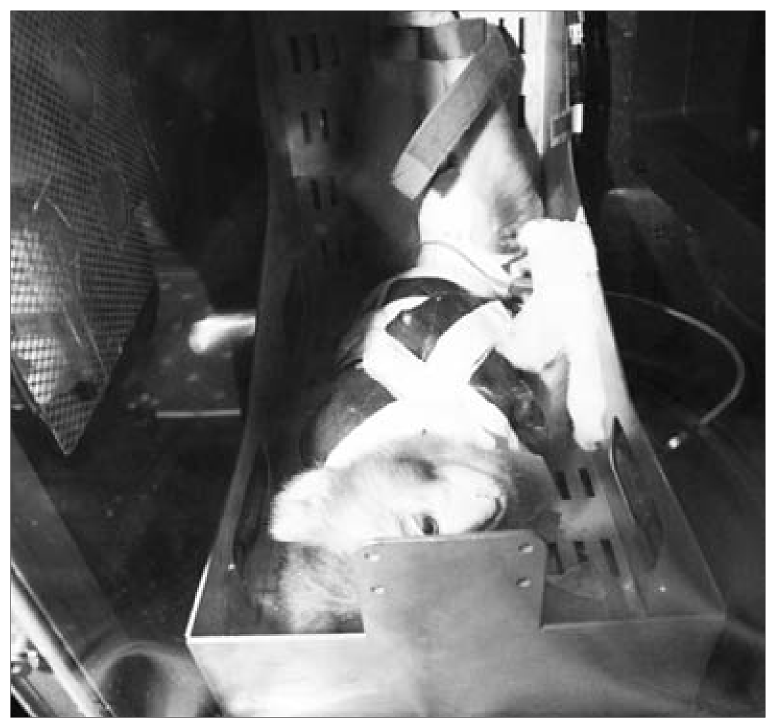
Крім цільової апаратури, білоруси створять технологію відправки і обробки космічної інформації. Після завершення льотних випробувань і здачі супутника замовнику він буде використовуватися Єгиптом для власних потреб.

Іран відправив мавпу в космос

Як повідомляє арабомовний телеканал "Аль-Алам", в Ірані здійснено запуск ракети по суборбітальній траєкторії з так званою "капсулою життя", усередині якої перебувала мавпа. Через деякий час мавпа благополучно повернулася на Землю.

Запуск був присвячений 34-й річниці ісламської революції в Ірані та є підготовчою частиною програми, що передбачає політ у космос людини. Його Іран планує здійснити в найближчі п'ять-вісім років.

Подробиці пуску поки не відомі. Максимальна висота підйому ракети склала 120 км.

Космічний конфлікт на Землі

Росія і Казахстан можуть припинити співпрацю за всіма спільними проектами в галузі космосу через обмеження запусків російських ракет з "Байконура", пише газета "Известия" з посиланням на офіційну ноту МЗС Росії.

Уряд Казахстану раніше затвердив наданий РФ план запусків космічних апаратів та випробувальних пусків ракет з космодрому "Байконур" на 2013 рік. Число пусків ракети-носія "Протон-М" для запусків космічних апаратів у 2013 році було знижено до 12 (з 14 у 2012 році). Крім того, передбачається, що запуски космічних апаратів з використанням нового району падіння відокремлюваних частин ракет-носіїв типу "Союз", допустимі тільки після підписання відповідного міжнародного договору.

За даними видання, МЗС Росії направив казахстанській стороні офіційну ноту (копія в розпорядженні "Известий") щодо ситуації з використанням космодрому "Байконур". У документі міститься перелік дій, на які готова піти Росія в разі, якщо Казахстан не перегляне своє рішення про обмеження запусків ракет з космодрому "Байконур".

"У сформованій ситуації Росія буде змушена переглянути свою позицію щодо доцільності продовження двосторонньої співпраці щодо спільних проектів, у тому числі за програмою "Дніпро", спільного проекту "Байтерек" з урахуванням планів з його переведення на ракету-носій "Зеніт" і ряду інших", – йдеться в документі.

Москва і Астана спільно використовують космодром "Байконур" з 1999 року, в січні 2004-го російська оренда космодрому була продовжена до 2050 року. Щорічний орендний платіж Росії складає 115 мільйонів доларів, експлуатація космодрому обходиться Росії приблизно в 5 мільярдів рублів в рік.

Угоду про створення на "Байконурі" космічного ракетного комплексу "Байтерек" для запуску ракет-носіїв "Ангара" Росія і Казахстан підписали в 2004 році. Однак керівництво Казкосмосу в січні заявило, що вважає недоцільною участь в проекті, якщо Росія ухвалить рішення про будівництво пускового комплексу для "Ангари" на космодромі Східний. Він знаходиться на тій же широті, що і Байконур. Це, на думку казахстанської сторони, зробить "Байтерек" і Східний прямими конкурентами за комерційні запуски.

Ракета-носій "Дніпро" створена на базі міжконтинентальних балістичних ракет РС-20 (SS-18 "Сатана"), запусками з її допомогою космічних апаратів з 1999 року займається українсько-російсько-казахстанське ЗАТ "Космотрас". Всього пройшли 17 успішних пусків, були виведені на орбіту 62 космічних апарати, передає РІА "Новости".

Кількість пусків РН "Союз" з Куру зросте вдвічі

На 2013 рік заплановано чотири запуски ракет-носіїв "Союз-СТ" з космодрому Куру у Французькій Гвіані, повідомив в Парижі глава Європейського космічного агентства (ЄКА) Жан-Жак Дорден.

За його словами, в 2013 р. будуть виконані два запуски по два супутники в кожному в інтересах розгортання орбітального угруповання європейської системи глобального позиціонування Galileo. Обидва запуски заплановані на другу половину року.

Також за допомогою ракет-носіїв "Союз-СТ" будуть запущені космічні апарати Sentinel-1 і Gaia, пише "Независимая газета".

Говорячи про перспективи, Жан– Жак Дорден зазначив, що Європейське космічне агентство продовжить розвивати унікальні технології, використовувані в космічній вантажівці ATV. І після закінчення його польотів – вони можуть використовуватися, зокрема, у проектах боротьби з космічним сміттям і в майбутніх місіях щодо доставки зразків грунту на Землю.

Дорден зазначив, що євровантажівка ATV являє собою унікальний космічний апарат, який при своїх розмірах здатний на зближення і стикування в автоматичному режимі.

"Ми лише частково, не повністю задіємо ці технології в сервісному модулі для (нового американського космічного корабля) "Оріона", тому ми думаємо і про інші можливі напрямки подальшого використання ATV", – сказав глава ЄКА.

Він підкреслив, що технології, які використовуються на вантажівці, будуть удосконалюватися і далі. Зокрема, на ATV-5, політ якого запланований на 2014 рік, будуть встановлені нові сенсори, які поліпшать можливості корабля для зближення і стикування з так званими невзаємодіючими цілями, в тому числі і з небесними тілами.

У числі можливих напрямів використання ATV Дорден назвав проекти з очищення навколоземного простору від космічного сміття, можливі проекти космічних станцій і апаратів, які будуть запущені після закінчення роботи МКС, а також майбутні місії з доставки зразків породи.

"Майбутні місії з доставки зразків зажадають технологію зближення, і ми думаємо в цьому напрямку. Звичайно, у нас поки немає таких місій, але ми розробляємо їх концепції", – сказав Дорден, передає РІА "Новости".

Глава Європейського космічного агентства не бачить сенсу в продовженні терміну роботи Міжнародної космічної станції (МКС) після 2020 року тільки через те, що партнери по цьому проекту не мають інших інноваційних ідей та інших можливостей для співпраці в космосі .

"На зустрічі з (главою Роскосмосу Володимиром) Поповкін я сказав йому те ж саме, що до цього говорив (главі НАСА Чарльзу) Болденом – що я не хотів би продовжувати" життя "МКС тільки лише тому, що ми не придумали нічого кращого … Для мене це було б підставою для жалю ", – сказав він.

Наставник багатьох поколінь військових авіаційних інженерів

У Командуванні Повітряних Сил, штабах Повітряних командуваннях та стройових авіаційних частинах ще служать офіцери, які наприкінці сімдесятих – початку вісімдесятих років закінчували Київське вище військове авіаційне інженерне училище і пам'ятають цю людину. Прославлений льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу, кавалер багатьох бойових орденів і медалей генерал-майор авіації Анатолій Недбайло протягом півтора десятиліття, до 1983 року, був заступником начальника цього училища. Вже п'ятий рік Героя немає серед нас, а 28 січня цього року йому мало би виповнитися дев'яносто...

Анатолій Костянтинович Недбайло народився 28 січня 1923 року на Харківщині, у місті Ізюм. Після закінчення неповної середньої школи у 1941 році він був призваний у лави РСЧА. Закінчив Ворошиловградську військово-авіаційну школу пілотів, і в березні 1943 нарешті потрапив до складу діючої армії, чого, разом із однокашниками щиро прагнув з першого дня війни.

Льотчик-штурмовик Анатолій Недбайло воював спочатку на Південному, згодом – на 4-му Українському й 3-му Білоруському фронтах. Був льотчиком, командиром ланки, заступником командира ескадрильї, а потім – і командиром авіаційної ескадрильї у 75-му гвардійському штурмовому авіаційному полку. Відзначився Анатолій Недбайло в боях під час Кримської операції та операції "Багратіон", а також при нанесенні штурмових ударів по противнику у Східній Пруссії.

До початку жовтня 1944 року, тобто, за півтора роки участі у бойових діях, капітан Анатолій Недбайло виконав 130 бойових вильотів, нанісши противнику значних втрат у живій силі та техніці.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 19 квітня 1945 року Анатолію Костянтиновичу Недбайло було присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна та медалі "Золота Зірка". До цього часу ним було виконано ще 89 бойових вильотів, тож Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 червня 1945 року Анатолію Недбайлу було присвоєно друге звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна та медалі "Золота Зірка".

Воювали штурмовики завзято, відважно. Недарма фашисти панічно боялися Іл-2, називаючи його "Чорна смерть"!..

Зі спогадів двічі Героя Радянського Союзу, на той час (літо 1945 року) – гвардії майора Анатолія Недбайла:

"Виконуючи бойове завдання групою штурмовиків у складі шести Іл-2, під прикриттям четвірки винищувачів Як-9 у районі містечка Вілкавішки (Литва, 1944 рік), ми були атаковані винищувачами противника.

Підходячи до лінії фронту, у 45 кілометрах я свою групу з "клина" шістки перешикував у бойовий порядок "правий пеленг" та зв'язався зі станцією наведення для отримання дозволу працювати по заданій цілі (знищити артилерійські позиції у 2 кілометрах західніше Вілкавішки). Станція наведення перенацілила мою групу на південно-східну окраїну Вілкавішки, де противник зосередив велику кількість танків для атаки наших позицій.

Визначивши лінію фронту на місцевості та відшукавши задану станцією наведення ціль, я перешикував свою групу у бойовий порядок "коло". Несподівано станція наведення передає: "Вас атакують 12 винищувачів ФВ-190, що прикривають противника. Будьте уважні!"

Я дублюю по радіо своїм відомим та передаю винищувачам прикриття: "Веду оборонний бій у бойовому порядку "коло".

Винищувачі противника накинулися на винищувачі прикриття, намагаючись відірвати їх від штурмовиків та скувати боєм. Це їм частково вдалося. Дві пари ФВ-190 зав'язали бій із парою Як-9, а вісімка ФВ-190 намагалася розсіяти мою групу. Втім, противник побачив, що моя група йшла компактно і підійти для атаки дуже важко, противник пішов на хитрість, що полягала в наступному. Поки пара Як-9 була скута четвіркою ФВ-190, дві пари ризикнули: вловивши момент розриву у "колі", вони атакували мого останнього відомого парою зверху і знизу, користуючись часовим розривом між моїм відомим і мною.

Тільки винищувачі противника зайняли вихідне положення для заходу в атаку, ведучий мого прикриття помітив їх та вирішив атакувати нижню пару. В результаті атаки було збито ведучого пари винищувачів противника, а його відомого збив мій стрілець. За декілька секунд перед цим серією з чотирьох "РС113" мною був збитий ведучий верхньої пари винищувачів противника.

Ще перед вильотом, на землі, ми домовилися з винищувачами прикриття: при атаці винищувачів противника групі штурмовиків ходити в одному напрямку "кола", а винищувачам прикриття – у зворотному напрямку, що, власне, ми й робили.

ФВ-190 побачили безуспішність своїх атак і пішли у напрямку своєї території.

Коли до моєї групи підійшла друга пара мого прикриття, я вирішив виконати завдання станції наведення. Виконавши його, я у повітрі отримав подяку та почав збирати групу.

У момент збору групи раптом з'явилася ще одна група винищувачів у складі чотирнадцяти Ме-109. Використовуючи свій метод збору групи, я виконав його швидко. Винищувачі пройшли стороною і не намагалися атакувати нас. Я зі своєю групою під прикриттям чотирьох Як-9 повернувся на свій аеродром без втрат.

Таким чином, в результаті повітряного бою було збито три винищувачі противника..."

Після закінчення війни офіцер Анатолій Недбайло продовжив службу у ВПС СРСР. Закінчив Військово-повітряну академію імені Ю.О.Гагаріна, викладав, згодом обіймав керівні посади у військово-навчальних закладах ВПС.

З жовтня 1968 року по вересень 1983 року генерал-майор авіації Анатолій Недбайло служив заступником начальника Київського вищого військового авіаційного інженерного училища.

В 1983 році двічі Герой Радянського Союзу генерал-майор авіації Анатолій Недбайло звільнився у відставку. Жив у столиці України місті-герої Києві, де і помер 13 травня 2008 року. Похований на Байковому кладовищі.

Олексій Тригуб.

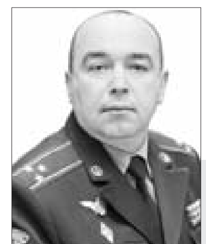
ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

4 – 10 лютого

4 лютого 1947 р. *народився начальник Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету М.Ф.Пічугін (2004-2011).*

5 лютого 1918 р. *народився конструктор балістичних ракет і КА КБ "Південне" М.О.Жаріков.*

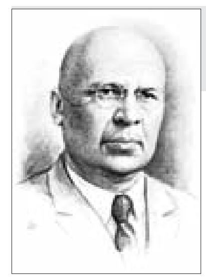
5 лютого 1954 р. *народився начальник Командно-штабного інституту застосування військ (сил) НУО України В.В.Лісневський.*

5 лютого 1968 р. *народився тимчасово виконуючий обов'язки начальника ХУПС А.М.Алімпієв.*

5 лютого 1969 р. *народився командир Шепетівського зенітного ракетного полку Ю.І.Андрійчук.*

5 лютого 2001 р. *у Вінниці на території ВМЦ відкрився Центр аерокосмічної медицини.*

6 лютого 1883 р. *народився авіаконструктор Д.П.Григорович.*

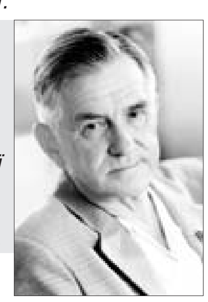
6 лютого 1923 р. *народився маршал авіації, двічі Герой Радянського Союзу, Головнокомадувач ВПС СРСР (1984-1990), командувач 14-ї ПА м. Львів (1964-1969) О.М.Єфімов.*

6 лютого 1942 р. *народився начальник Академії Збройних Сил України (Національної академії оборони України) (1992-1997) В.Д.Борискін.*

6 лютого 1950 р. *на серійному МіГ-17 вперше перевищено швидкість звуку в горизонтальному польоті, І.Т.Іващенко.*

7 лютого 1885 р. *створено кадрову повітроплавальну команду на чолі з О.М.Кованьком – початок військового повітроплавання в Росії.*

7 лютого 1906 р. *народився Генеральний конструктор Дослідно-конструкторського бюро, академік Академії наук СРСР і Академії наук Української РСР, доктор технічних наук, професор О.К.Антонов.*

7 лютого 1913 р. *народився штурман Герой Радянського Союзу Г.В.Пісарев.*

7 лютого 1917 р. *народився льотчик-винищувач, двічі Герой Радянського Союзу О.С.Смирнов. Учасник ВВв, здійснив 400 бойових вильотів, збив 34 літаки ворога.*

7 лютого 1934 р. *народився ветеран-ракетник, командувач 43-ї РА РВСП (1982-1987) О.П.Волков.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

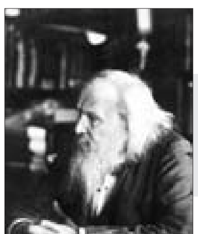
4 – 10 лютого

7 лютого 1948 р. *відбувся перший зліт бомбардувальника Іл-22 зі стартовими прискорювачами СР-2, В.К.Коккінакі.*

7 лютого 1950 р. *народився бортрадист-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова А.І.Крючек. Загинув при виконанні випробного польоту з сертифікації Ан-124.*

8 лютого 1834 р. *народився вчений, один із піонерів російського повітроплавання Д.І.Менделєєв.*

8 лютого 1930 р. *створено ВАТ "Київський завод "Радар".*

8 лютого 1978 р. *на базі Кіровоградської школи вищої льотної підготовки цивільної авіації почало функціонувати Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації.*

8 лютого 1999 р. *здійснив перший політ дослідний пасажирський літак Ту-334 із двигунами українського виробництва ТРДД Д-436Т1, екіпаж О.М.Солдатенкова.*

9 лютого 1920 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Г.А.Речкалов.*

9 лютого 1936 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, Герой Радянського Союзу В.В.Мігунов.*

9 лютого 1940 р. *народився бортінженер-випробувач ДКБ О.К.Антонова В.В.Мареєв.*

10 лютого 1923 р. *народився Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик-випробувач СРСР В.І.Кузнецов.*

10 лютого 1921 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Г.Ф.Сивков. Учасник ВВв, здійснив 247 бойових вильотів.*

10 лютого 1955 р. *народився льотчик-випробувач ДП "Антонов" В.А.Безматерних.*

10 лютого 1983 р. *здійснив перший політ ЛВЗП Як-38М за повним профілем, Ю.І.Мітіков.*

10 лютого 1995 р. *створено інформаційний бюлетень "Авіація загального призначення" (зараз – науково-технічний журнал "АОН"). Засновник С.А.Арасланов.*

Моєму дядькові, Ренгачу Сергію Васильовичу, ліквідатору катастрофи на ЧАЕС, присвячується

Повітряна битва під Чорнобилем

Продовження. Початок в №48-49.

Екіпаж Воробйова.

У цілому, як показує аналіз застосування вертолітних частин і підрозділів при ЛНК на ЧАЕС, їх льотний і наземний склад залучався за ротаційним принципом по 2-4 екіпажі від окремих полків і ескадрилей. При цьому термін роботи льотних екіпажів становив від 3-7 днів на початковому етапі ЛНК до 30-40 діб в липні-серпні 1986 року. У середньому, в день виконувалося по 4-6 вильотів тривалістю від 40 хв до 1.5 години. Нові екіпажі, що прибували за ротаційним принципом, перед самостійним вильотом на "запакування бочки", як вони називали між собою "тампонування" реактора, виконували по 2-3 вивізних польоти. Саме ж зависання над реактором для скидання вантажів становило, в середньому, по 1-2 хвилини.

Але це був тільки початок випробувань, які випали на долю ліквідаторів: уже скоро проявилися в "повній красі" усі негативні наслідки. 30 квітня екіпажі й представники груп керівництва польотами (близько 110 людей), які працювали перші дні на ЛНК, незважаючи на їхні спроби й далі "рватися в бій", були відсторонені від польотів і керівництва ними та відправлені воєнними Ту-134 на аеродром Чкаловський. А потім у Москву, в 7-й ЦВНДАГ (Центральний військовий науково-дослідний авіаційний госпіталь). Це була крайня медична інстанція, яка виносила вердикт із приводу допуску до польотів. Тому всі розуміли, що якщо тут їх спишуть, то скаржитися вже буде нікому. А літати всім ой як хотілося. Незабаром знайшовся й доктор-"порадник", який, між іншим, в "розмові про життя" з пацієнтами порадив "підправити" інформацію про отримані дози радіації у власних медичних картах. Увечері двері ординаторських "зненацька" виявилися відкритими, а медсестер поруч "не виявилося". Деякий льотний склад і постарався з вириванням сторінок, да так, що потім не був визнаний учасником ліквідації.

Частина перших ліквідаторів була списана (як з'ясувалося потім, особливо сильно постраждали курці), а інші одержали дозвіл літати далі, однак відтепер вони щороку повинні були приїжджати в 7-й ЦВНИАГ для повторного проходження комісії й поновлювати допуск до польотів.

Несолодко доводилося й авіаційній техніці. Як показав аналіз застосування, до одержання припустимої дози в 2-3 рентгени вертоліт встигав налітати близько 100 год. Після цього його відправляли у "відстій" на цвинтар техніки (за станом на кінець 2010 року тільки на відкритих сховищах техніки залишалося 10 вертольотів: 7 Мі-6, 2 Мі-8 і 1 Мі-26) або утилізували з подальшим закопуванням. А більшість їх повернулася у свої рідні частини, де їх ще не один раз дезактивовували. На інших продовжували літати екіпажі, які навіть не підозрювали, як вони "фонять". Найбільше на вертольотах піддавалися зараженню воздухозабірники двигунів, маслофільтри й масляні плями на агрегатах і фюзеляжі.

Як згадує інженер-теплофізик Алексеєв: " З Одеси й Казані протягом доби були доставлені необхідні матеріали, і ми зайнялися підготовкою до перших пробних промивань. З 14 травня почали. Усе виявилося не так просто. Тільки потім, коли ми полізли на двигуни, виявили, що ми до атомної війни були готові не повністю, принаймні, це стосувалось вертольотів. Якщо вертоліт заходить у зону атомного вибуху й виходить із неї, то за інструкцією його треба обмити зверху, салон і пілотську кабіну. У воєнний час допускається 5 мол/рентген, там було 150-180. Після промивання за цією інструкцією виходило 130-120. Усе давав двигун газової турбіни".

Втім, через 1.5 роки після повернення у свої частини "чорнобильські" вертольоти все-таки відкликали назад, тепер уже на вічну стоянку в 30-км зоні (у Розсохи). З'ясувалося, що радіаційний пил проникнув у дрібні отвори, наприклад, під заклепки на фюзеляжі, і навіть просто адсорбована фарбою. І отут уже ніяка дезактивація не допомагла.

Не обійшлося в процесі ЛНК і без втрат. Так, о 17.30 2 жовтня 1986 року на майданчику об'єкта "Укриття" проходив мітинг із приводу зведення "великої стіни", що прикрила основний розвал. Був піднятий червоний прапор, а під кінець мітингу над реактором з'явилися вертольоти, що поливали його дезактивуючим розчином. І раптом Мі-8 хвостовим гвинтом зачепився за трос від 160-метрового підйомного крана в районі зруйнованого реактора. Гвинтокрила машина впала всього в трьох метрах від машинного залу. При цьому загинув екіпаж капітана Воробйова (112-й овп, Нерчинськ): він сам, льотчик-штурман ст.лейтенант Юнгкінд і бортовий технік ст.лейтенант Христич, а також наземний технік ст.прапорщик Ганжук (51-й огвп), що перебував на борту вертольота на прохання "атомників" (за іншою версією, вирішив повернутися з екіпажем на оперативний аеродром, тому що роботи у цей день вже завершувалися).

Сам командир вертольота тільки недавно повернувся з Афганістану, де виконав 646 бойових вильотів з нальотом 417 годин. Там його вертоліт був збитий, льотчик одержав важкі травми (і був єдиним, хто вижив з екіпажу), однак зміг вилікуватися й добитися поновлення на льотній роботі.

Однією із причин катастрофи над реактором очевидці називають те, що будівельниками була нестандартно повернута стріла піднімального крана, про що вони не повідомили. Чому цього не помітив екіпаж? Зашкодило сонце або просто позначилася втома (екіпаж був на ногах з 03.00), цього ми вже не довідаємося ніколи. Деякі очевидці схиляються до того, що на нещасливий трос вертоліт "кинув" раптовий порив вітру.

На думку п-ка Володіна, ще однією причиною катастрофи могло стати й те, що через велику кількість польотів, що виконували вертолітники, почуття небезпеки притупилося, і літали вже "на автоматі", тому що командир вертольота, що летів перед Воробйовим, попередив його: "Дивися – стріла" (на що одержав відповідь: "Добре").

Одне відомо точно: довгий час про цю подію офіційна влада воліла не згадувати й не говорити про неї у відкритих публікаціях і виступах. Кадри кінокамери, що запам'ятали катастрофу, навіть зникли з фільму про ЛНК на ЧАЕС, а спроби журналістів довідатися прізвища членів екіпажу натраплялли на "ввічливу" відмову.

Інші джерела вказують, що було втрачено дві машини. Так, згідно із записом в історичному формулярі зведеного загону протипожежної служби (у цьому випадку з Луганської області), що виконував роботи з ліквідації наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС у серпні-вересні 1986 року, зазначено:

"4 вересня чергова варта взяла участь у порятунку екіпажу й гасінні пожежі вертольота, що впав. Ніхто зі членів екіпажу не постраждав".

"…2 жовтня, під час зрошення реактора, зазнав аварії вертоліт Мі-8. Три тонни пального вилилося на дах машинного залу й стіну "саркофага". Увесь екіпаж загинув. Протягом години пожежа була ліквідована".

За спогадами полковника Кушнарьова, вертольотів було загублено два, причому один з них – у результаті помилки в техніці пілотування на майданчику приземлення.

Полковник Володін доповнює, що даний Мі-8 перевозив майора, постраждалого в результаті аварії автомашини. Однак після грубої посадки вертольота травми майора тільки збільшилися. І відзначає, що при тій інтенсивності польотів, яка була під час ЛНК, втрата всього двох вертольотів говорить про високий рівень забезпечення безпеки польотів. Іноді навіть самі екіпажі домовлялися між собою про ешелонування під час виконання завдань: наприклад, в одну сторону використовували висоти 50 і 150 м, а у зворотному напрямку – 100 і 200 м відповідно.

А тим часом об'єднана авіаційна група в складі оперативної групи МО СРСР щодо ЛНК продовжувала свою нелегку роботу.

Зі спогадів Лук'яненка, який обіймав з 4 червня по 4 липня 1986 р. посаду начальника оперативної групи "Сектор-1", відомо, що в цей період у складі ОАГ перебували ескадрилья Мі-8, ескадрилья Мі-26 і дві авіаційні ланки Мі-24Р, які базувалися в Гончаровському. Основним завданням, яке ставилося перед авіацією, була дезактивація місцевості. Для цього був складений план дезактивації, у першу чергу сільгоспугідь, і виконано розрахунки необхідних сил та засобів. При цьому спочатку залучалися вертольоти Мі-24Р та засоби наземної радіаційної розвідки, а потім з вертольотів Мі-8 (зі спеціального контейнера, що підвішується на тросі) і Мі-26 виконувалася дезактивація зазначених районів, насамперед, полів. Після цього здійснювався контроль рівня радіації на оброблених площах, а при потребі – повторна дезактивація.

Голови колгоспів буквально падали в ноги, просячи прилетіти в першу чергу до них, щоб урятувати села від "вимирання", тому що був істотний відтік робочих рук через відсутність роботи.

Як правило, робочий день вертолітників починався у 04.00, потім усі снідали й розліталися по майданчиках-"матках", де здійснювалося заправлення вертольотів спецрідинами для дезактивації. Протягом льотного дня гвинтокрилі машини по кілька десятків раз верталися на ці майданчики для дозаправлення пальним і дезактиваційними рідинами. Робота тривала практично до сутінків.

Полковник Кушнарьов, що прийняв командування ОАГ у середині жовтня, згадує наступне. На той момент у складі групи було близько 10 вертольотів, в основному Мі-8, у т.ч. і в "салонному" варіанті, і трохи Мі-24Р та близько 300 людей льотного складу. Група базувалася на аеродромі Гончаровське, де спільними зусиллями в жовтні-листопаді була побудована металева ЗПС, з руліжними доріжками й стоянками. Це треба було зробити для забезпечення "всепогодності" застосування авіації.

Далі буде.

©Дроздов С.В., 2011

ВІРТУАЛЬНА ОСВІТА

Інтернет-освіту буде українізовано

Фонд Віктора Пінчука планує організувати переклад найбільш популярних лекцій онлайн освіти українською мовою, щоб забезпечити до них доступ максимального числа мешканців України, повідомив Пінчук журналістам.

"Філантропи можуть взяти на себе роль перекладу основних лекцій з англійської на мови своїх країн. Я точно буду цим займатися: будемо фінансувати переклад основних курсів, найцікавіших для України, українською мовою і російською, можливо, теж", – сказав він за підсумками організованого фондом круглого столу в рамках Давоського форуму, присвяченого онлайн освіті.

Бізнесмен і філантроп додав, що раніше Карлос Слім, один з найбагатших людей світу, вже заявляв, що буде займатися перекладом таких курсів іспанською мовою.

Пінчук пояснив, що поки вимальовується така бізнес-модель: освіта безкоштовна, але якщо ти хочеш отримати щось схоже на диплом, то тоді плати. "Можливо, на себе цю роль можуть взяти філантропи", – зазначив він.

За його словами, Фонд Пінчука також розпочинає співпрацю з деякими ресурсами онлайн освіти на глобальному рівні.

"І, можливо, ми будемо фінансувати розробку якихось спеціальних курсів, які ми вважаємо важливими. Наприклад, лідерство, підприємництво, інновації. Не тільки для України, але і всього світу", – уточнив засновник фонду.

ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Додаток для Android дозволить поставити машину або будинок на сигналізацію

Два телефони на Android, підключені до сервісу FAlarm, стануть надійною системою сигналізації, яка допоможе захистити автомобіль, будинок і навіть дитину. За допомогою одного телефону додаток фіксує всі шумові і світлові зміни, а на інший телефон надсилає сигнал у разі їх виявлення. Завдяки такій системі оповіщення користувач FAlarm зможе відразу відреагувати на виниклу ситуацію, запобігши тим самим негативних наслідків.

Щоб встановити систему мобільної сигналізації в своєму будинку, необхідно зареєструватися на сайті falarm.com, після чого, використовуючи два пристрої на операційній системі Android, встановити додаток FAlarm. Важливо відзначити, що телефони не обов'язково підключати до мобільної мережі. Для коректної роботи додатку буде потрібно тільки з'єднання з Wi-Fi.

На першому телефоні потрібно вказати параметри навколишнього середовища, за якими додаток буде відслідковувати зміни в світлі, звуці і рухах навколо пристрою. Виходячи з будинку, слід включити систему сигналізації FAlarm на обох телефонах, після чого перший залишити в будинку, а другий взяти з собою. При виявленні недопустимих змін додаток сповістить власника характерним сигналом на другому телефоні.

Ця ж схема захисту застосовна до автомобіля. Для встановлення сигналізації на машину слід запустити додаток на двох телефонах, налаштувавши допустимий рівень шуму і руху. Як тільки в машині виникнуть зайві звуки, на другий телефон надійде сповіщення. Якщо автомобіль почне рухатися без відома власника, додаток FAlarm відстежить маршрут руху автомобіля.

Додаток FAlarm також пропонує сервіс "Дитина під контролем". З його допомогою батьки зможуть в будь-який момент дізнатися, де знаходиться їхня дитина. Увімкнена функція "Тільки координати" дозволить відстежувати місцезнаходження дитини і маршрут її пересування. Для початку користування сервісом знадобляться два телефони, один з яких буде знаходитися у дитини, а інший – у батьків.

Щоб дізнатися більше про будь-яку з вищеперелічених функцій сервісу FAlarm, достатньо зареєструватися на сайті. Після підтвердження реєстрації користувач отримає логін і пароль для роботи з додатком, а також лист з докладною інструкцією.

НОВИНКИ

HTC розширює серію смартфонів ONE новою моделлю – ONE SV

В Україні стартують продажі смартфона HTC One SV – нової моделі з лінійки апаратів One. Цей смартфон поєднує в собі якісну камеру, унікальний звук від Beats Audio і операційну систему ICS (Android 4) з фірмовим інтерфейсом Sense 4.1.

Смартфон One SV від HTC має ергономічний корпус із закругленими краями і з цільною задньою кришкою з Soft-Touch-покриттям. 4,3-дюймовий екран, виконаний за технологією LCD-2, захищений склом Gorilla Glass 2. Серце нового смартфона – процесор Qualcomm 8230 Snapdragon S4 Plus в тактовій частоті на 1,2 ГГц з графічним прискорювачем Adreno 305.

Любителі фото– і відеозйомки залишаться задоволеними поліпшеною камерою з новими режимами і функціями: так, якісні знімки виходять у результаті роботи спеціального чіпа ImageSense, матриці зі зворотним підсвічуванням, максимальної діафрагми в f/2,0 при інтелектуальному спалаху з п'ятьма рівнями потужності. А знімати відео можна при максимальній роздільній здатності в 1080р з цифровою стабілізацією. Фронтальна камера, яку можна використовувати для відеочатів, також має BSI-режим і може запам'ятовувати відео в роздільній здатності на 720р.

Оснащувати смартфони звуком від Beats Audio для HTC стало вже традицією. І в новому One SV також встановлено рішення, що дозволяє досягати студійної якості відтвореного звуку незалежно від джерела – музика це, відео або гра. Новий менеджер для синхронізації допоможе простіше і зручніше організовувати медіаколекції, так що ваші улюблені виконавці завжди будуть з вами.

У НАДЗВИЧАЙНИХ ВИПАДКАХ

Microsoft випустила додаток для тих, хто опинився в надзвичайній ситуації

Компанія Microsoft представила мобільний додаток HelpBridge. Він призначений для людей, які опинилися у надзвичайній ситуації, йдеться в блозі Microsoft.

Програму можна встановити на пристрої під управлінням Windows Phone, Android і iOS. Вона розрахована як на тих, кому потрібна допомога, так і на тих, хто хоче її надати.

HelpBridge пропонує користувачеві скласти список людей, з якими він захоче зв'язатися в екстреному випадку. Якщо такий випадок настав, додаток дозволяє швидко відправити близьким повідомлення "Все гаразд" або "Мені потрібна допомога". До тексту можна додати відмітку про місце розташування.

Людям, які хочуть надати допомогу іншим (наприклад, під час стихійного лиха), програма покаже адреси благодійних організацій: туди можна перерахувати гроші або передати речі для постраждалих. Крім того, HelpBridge виведе на карті місця збору волонтерських загонів.

Додаток розповсюджується безкоштовно і працює на "хмарній" платформі Windows Azure. Поки HelpBridge доступний тільки жителям США.

лабораторія Касперського

"Лабораторія Касперського" – лідер за підсумками незалежного дослідження рішень класу Endpoint Security

"Лабораторія Касперського" стала одним з лідерів ринку рішень класу Endpoint Security за результатами дослідження, проведеного компанією Forrester Research.

Фахівці з Forrester визначили дев'ять провідних виробників на ринку рішень класу Endpoint Security, спираючись на такі критерії, як число корпоративних клієнтів (не менше 1,5 тис. великих підприємств), широкий набір функцій в рішеннях для забезпечення безпеки кінцевих пристроїв (в тому числі захист від шкідливого ПО, мережевий екран/ система запобігання вторгнень (IPS), що розміщуються на вузлах мережі, контроль за програмами, контроль за пристроями, управління установкою оновлень і єдина система управління всіма цими функціями), інтеграція функцій забезпечення безпеки пристроїв і управління IT-інфраструктурою.

З дев'яти провідних виробників захисних рішень були відібрані чотири, яким було присвоєно статус лідерів ринку. Одним з них стала "Лабораторія Касперського". За даними Forrester, Kaspersky Endpoint Security kaspersky.ru/endpoint-security-windows володіє поліпшеними функціями з підтримки корпоративних користувачів. Підкреслюючи високий рівень захисту і привабливу вартість продукту, Forrester вважає, що багато організацій звернуть особливу увагу на продукт "Лабораторії Касперського" при виборі захисного рішення.

Серед клієнтів "Лабораторії Касперського" велике число корпоративних замовників – більше 250 тис. компаній по всьому світу: від малих і середніх підприємств до великих комерційних і державних організацій. Корпоративні рішення "Лабораторії Касперського" відповідають всім вимогам, що висуваються до систем для забезпечення IT-безпеки бізнесу і державних структур.

НА ПОЛИЦІ

Найбільш продуктивний Android-планшет Impression – ImPAD 9702 – вже в продажу

Компанія "Навігатор" представила нову модель планшета ImPAD – Impression ImPAD 9702. Це перша модель виробника з екраном в 9,7 дюйма і чотирьохядерним процесором на борту. Планшет працює на базі платформи Android 4.0 Ice Cream Sandwich.

Основною перевагою новинки є висока продуктивність завдяки використанню одного з найпотужніших на сьогодні ARM-процесорів Samsung Exynos 4412 (чотири ядра ARM Cortex-A9) при тактовій частоті в 1,5 ГГц. Також ImPAD 9702 оснащений IPS-матрицею, яка забезпечує яскраву й чітку картинку незалежно від кутів зору, оптимальну для роботи в Інтернеті, перегляду фільмів, фото і, в особливості, для обробки зображень.

Крім програмної складової та технічних можливостей, висока функціональність пристрою забезпечується наявністю двох камер, 3G-модема і модуля GPS, а також Wi-Fi, Bluetooth і всіх необхідних користувачеві портів і роз'ємів. Завдяки акумуляторній батареї ємністю в 7200 мАг працездатність пристрою становить 8-9 год в автономному режимі. Роздрібна ціна Impression ImPAD 9702 стартує від 2999 грн, що у півтора рази дешевше аналогічних за характеристиками 10-дюймових пристроїв інших виробників.

Технічні характеристики:

– Екран: 9,7 дюйма, IPS-панель, роздільна здатність в 1024x768, ємнісний, мультисенсорний.

– Процесор: чотирьохядерний Samsung Exynos 4412 (ядро ARM Cortex-A9) на 1,5 ГГц, графічний прискорювач Mali-400 MP4.

– Оперативна пам'ять: 2048 МБ (DDR3).

– Жорсткий диск: 16 ГБ.

– Засоби зв'язку: Wi-Fi (b / g / n), 3G (стандарти UMTS, WCDMA, HSDPA, GSM, GPRS, EDGE, підтримка функцій телефону), Bluetooth, GPS.

– Роз'єми і порти вводу/виводу: micro-USB, mini-HDMI, кардрідер micro-SD, роз'єм для навушників на 3,5 мм, мікрофон.

– Додаткові характеристики: фронтальна камера на 0,3 Мпікс, тильна камера на 2,0 Мпікс, G-sensor, кабель micro-USB/USB, зарядний пристрій.

– Розміри (шхвхг): 245x188x9 мм.

– Вага: 687 г.

– Ємність акумулятора: 7200 мАг.

– Операційна система: Android 4.0.4.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

ASUS представила найменший Wi-Fi-роутер в світі

На минулій недавно виставці CES'2013 ASUS офіційно представила найменший кишеньковий маршрутизатор WL-330NUL. Компанія заявляє, що створила даний продукт для того, щоб надати можливість користувачам отримати доступ до Wi-Fi настільки просто, наскільки це можливо.

Вага пристрою складає всього 25 г, тобто саме по собі воно не набагато більше й важче звичайної флешки. Зате роутер наділений Ethernet-роз'ємом для підключення до дротової мережі та для подальшої роздачі Інтернету по Wi-Fi 802.11 (b/g/n). Що стосується живлення, то маршрутизатор отримує необхідну для роботи енергію через USB-конектор.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

У номінації “Людина року”

Олімпійський чемпіон з веслування на каное-одиночці на дистанції 200 метрів, представник Центрального спортивного клубу Збройних Сил України заслужений майстер спорту України молодший лейтенант Юрій Чебан номінований на здобуття почесного титулу “Людина року-2012” у категорії “спортсмен року”.

Своє сходження до олімпійського золота Юрій розпочав у 1999 році в Одесі на так званому гребному каналі “14-й кілометр”. Туди його привела мати – майстер спорту СРСР з веслування Людмила Чебан. Спочатку талановитий юнак тренувався під керівництвом свого першого тренера Євгена Леська, який навчив його азів веслування на каное. Дуже швидко у хлопця з’явилося так зване “почуття води”. Воно, до речі, виникає не у кожного, і його потрібно підтримувати постійними тренуваннями. Саме так починалися спортивні університети майбутнього олімпійського чемпіона.

Доленосною для Юрія Чебана стала зустріч із заслуженим тренером України, старшим тренером Національної збірної країни, представником армійського спортклубу В’ячеславом Сорокіним на юнацьких змаганнях в місті Южному (Одеська область) на початку 2000 року. Саме тоді Юрій виявив свої найкращі риси.

Навчання у спортшколі в місті Южному не пройшли даремно. Вже за три роки хлопець виборов срібну медаль в групі “юніор” на чемпіонаті світу в Японії. А після перемоги на чемпіонаті Європи він отримав і свою першу ліцензію на Олімпійські ігри в Афіни 2004 року. Туди молодий спортсмен вирушив одразу після призову до лав Збройних Сил України.

Але на цих Олімпійських іграх дива не сталося – було чимало амбіцій, жага до перемоги, але не вистачило головного – досвіду.

Врахувавши помилки Афін, армійський веслувальник-каноїст зробив все можливе, аби в 2008 році на Олімпіаді в Пекіні стати призером. Вони разом з тренером врахували особливості клімату, стан води, напрям вітру, розташування доріжок. Розробили тактику, яка врахувала всі ці нюанси.

Завдяки цьому під час Пекінської олімпіади український спортсмен поступився лише 13-разовому чемпіону світу, досвідченому росіянину Максиму Опалєву та олімпійському чемпіону Афін іспанцю Давиду Каль Фігероа, виборовши у підсумку “бронзу”.

Після цього наш чемпіон цілеспрямовано готував себе для перемоги на Олімпіаді в Лондоні.

До столиці Великої Британії вони з тренером прибули за два тижні до відкриття ігор проводити збір – потрібно було “розганяти швидкість”, випробувати стартові системи та канал, де мали проходити гонки. Адже навіть глибина водоймища має значення. Наприклад, чим глибший канал, тим меншою буде щільність води на поверхні, і тим легше буде веслувати.

– На 200-метрівці немає часу думати. Це як запальничка: газ пустили, вогник з’явився і через сорок секунд згас. Я стартував по четвертій доріжці, а по сусідній “йшов” головний кандидат на “золото” Іван Штиль. Мені вдалось відразу вирватися в лідери, випередивши суперників на півкорпуса. Десь із середини дистанції латвієць Євгеній Шуклін та іспанець Альфонсо Бенавідес Лопес де Айала стали мене наздоганяти, скоротили відрив, але так і не випередили. На фініші, щоправда, в мене стався невеликий збій – під час гребка рука зіслизнула з весла. Однак навіть це не завадило закінчити дистанцію першим, адже мав перевагу над своїми найближчими переслідувачами. І врешті-решт випередив їх, – пригадує Юрій Чебан. – Раніше, отримуючи нагороди на чемпіонатах світу і Європи, я радів, але мене не залишало відчуття, що чогось не вистачає. Доплививши до олімпійського “золота”, це відчуття нарешті зникло. Я почував себе тієї миті абсолютно щасливим.

Нині заслужений майстер спорту України Юрій Чебан у великому спорті вже понад 13 років, і він, мабуть, один із найперспективніших та титулованіших спортсменів України. Адже якщо на своїй першій Олімпіаді в Афінах у 2004 році був п’ятим, на Олімпіаді в Пекіні – третім, то вже у 2012 році в Лондоні – першим. До цього потрібно ще й додати титул чемпіона світу в Дуйсбурзі в 2007 році, чимало срібних та бронзових медалей чемпіонатів світу та Європи. Тож завдяки своїм досягненням Юрій Чебан переконливо здобув право, поряд з іншими видатними спортсменами, номінуватися на здобуття Першої незалежної премії України за вищі професійні та громадські досягнення “Людина року”. Оголошення переможців програми під час урочистої церемонії відбудеться у березні цього року.

КОРОТКО

Золото – в українок

На Кубку світу в Лондоні, де відбулися змагання з жіночої шаблі, у складі збірної України армійські спортсменки вибороли “золоті” медалі!

Спортсменки команди майстрів з фехтування Центрального спортивного клубу Збройних Сил України працівник ЗС України Олена Вороніна, сержант Ольга Жовнір (Олімпійська чемпіонка Пекіна-2008) разом з партнерками по команді Ольгою Харлан та Ніною Козловою в командній першості впевнено перемогли збірні Мексики (45:24), Китаю (45:29), Німеччини (45:34) і Росії (45:31).

У десятці найсильніших!

У австрійському Обертиллахе стартував юніорський чемпіонат світу у біатлону. У першій гонці – спринті у дівчат, беззаперечну перемогу отримала росіянка Уляна Кайшева, яка навіть з одним промахом виявилася на хвилину швидшою за найближчих суперниць. Другою стала італійка Ліза Вітоцці, ще одну медаль в скарбничку російської збірної принесла Світлана Миронова, що фінішувала третьою.

Українські дівчата теж зуміли представити в спринті свої козирі: Анастасія Меркушина відрізнилася непоганим ходом по дистанції, а Юлія Журавок, Сніжана Тисєєва і Анастасія Ничипоренко відзначилися хорошою стрільбою. На жаль, по’єднати ці дві якості нікому з дівчат не вдалося, а тому в розподілі медалей українки сьогодні не брали участь. Але і місце Юлії Журавок в десятці найсильніших – безперечний успіх 18-річної спортсменки. Та й взагалі рівень виступу дівчат непоганий: всі четверо закінчили спринт в ТОП-25.

Вілліан: “Мета Шахтаря – фінал ЛЧ”

Бразильський вінгер Гірників поділився планами на другу частину сезону. “Наша мета – крок за кроком зробити все заради попадання у фінал Ліги чемпіонів”, – сказав Вілліан.

“Очікування дуже великі. Ми знаємо, що дортмундська Боруссія дуже кваліфікована команда, у складі якої представлені дуже хороші гравці, завдяки яким їм вдалося зайняти перше місце в дуже важкому квартеті під час групового етапу ЛЧ”.

“Проте ми також знаємо і про свої сильні сторони. У нас є усі шанси зайти далеко в цьому турнірі. Нам треба детально проаналізувати їх команду і підійти до дуелі з максимальною концентрацією. Шахтарю належить провести важкі поєдинки”.

Нагорода знайшла Усика

Sport.ua вручив приз Кращого спортсмена 2012 року українському боксерові. Кращий спортсмен України 2012 за версією читачів Sport.ua, боксер Олександр Усик, готується до поєдинку проти німця Еріка Бречліна у рамках проведення восьмого кола Всесвітньої серії боксу за участю “Українських отаманів” і представників Німеччини “German Eagles”, який відбудеться 1 лютого.

28 січня відбулося відкрите тренування “Українських отаманів”, після якого кореспондент Sport.ua Тетяна Ящук мала можливість особисто привітати переможця і вручити Олександру Усику заповітний трофей “Кращому спортсменові України-2012”.

Найближчим часом Олександр пообіцяв особисто відповісти на питання уболівальників українського спорту за допомогою веб-конференції на сторінках видання.

ЗБІРНА З ФУТБОЛУ

Михайло Фоменко: “Гратимемо в агресивний і атакуючий футбол”

Новий тренер збірної України дав своє перше інтерв’ю на новій посаді

– Михайле Івановичу, до матчу з Норвегією гравці збірної будуть на зборах в розташуванні своїх клубів. Скажіть, коли плануєте зустрітися з футболістами?

– Гра з Норвегією відбудеться 6 лютого. За регламентом ФІФА, команда повинна зібратися за два дні до гри. До цього я планую самостійно відвідати навчально-тренувальні збори клубів, в яких я бачу кандидатів в національну збірну країни. Доведеться багато поїздити.

– З’являться нові особи у збірній?

– Зараз я аналізую і збираю інформацію про кандидатів. Як я вже говорив, планую відвідати збори клубів. Поспілкуватися з тренерами, президентами, оцінити готовність гравців і тільки після цього зробити необхідні висновки. Але я не сумніваюся, що новачки у збірній обов’язково будуть. Хочу, щоб ми разом створили у збірній відповідальну атмосферу і налаштованість на перемогу в кожному матчі.

– Як би Ви оцінили психологічний і фізичний стан команди?

– По іграх, які провела національна команда, мені здалося, що не найкращий. Причини цього мені доки не відомі. Потрібно розібратися, поспілкувавшись з футболістами.

– Ви вже визначилися з помічниками?

– З деякими вже визначився, а з деякими ще не до кінця. Зараз я думаю над цим питанням.

– Капітана команди призначатимете чи проведете відкрите голосування?

– Я повторюю, щоб детально розібратися в ситуації у збірній, мені необхідно зустрітися і поспілкуватися з кожним футболістом. Після того, як подивлюся, як вони поводяться на полі і за його межами, зроблю необхідні висновки. Але я обов’язково врахую думку колективу.

– Перед Вами стоїть завдання вийти у фінальну частину чемпіонату світу 2014...

– Я знаю, що ви хочете почути від мене... Скажу так, ситуація дуже складна і я розумію, яка на мені лежить відповідальність. Наше турнірне положення не безнадійне. У будь-якому випадку я не відмовляюся від виконання поставленої мети. Я докладу максимум зусиль для того, щоб національна збірна гідно пройшла відбірковий етап і потрапила у фінальну частину чемпіонату світу 2014 року. У будь-якому разі, ми гратимемо в агресивний, атакуючий, спрямований виключно на перемогу футбол.

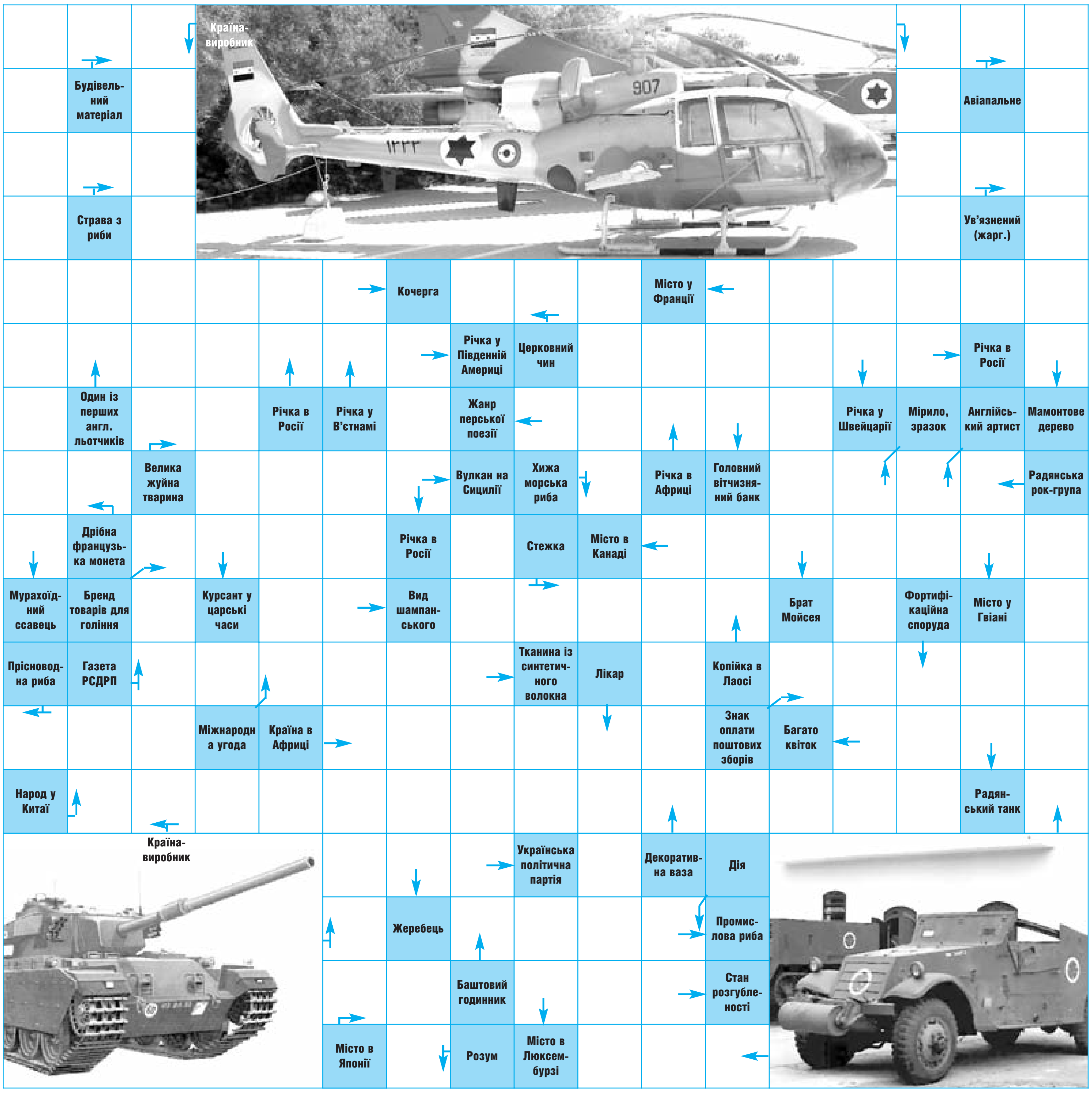
Сторінку підготував Юрій Ігнат.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Урецій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 4200 (на місяць) Зам. № 132204.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 6

СУДОКУ

5		7	4	9				
3		1					9	
					8	7		
				3			4	8
			1	8	7			
9	3			4				
		3	2					
	9					6		3
				5	3	2		7

АВТОДРОМ

Renault представила нову модель

Компанія Renault показала свій перший компактний кросовер під назвою Captur, прем'єра якого відбудеться навесні нинішнього року на моторшоу в Женеві. Новинку побудували на платформі "Кліо" четвертого покоління. Її довжина складає 4,12 метра (для порівняння – у Clio 3,98, а у найближчого конкурента Nissan Juke – 4,135 метра). Салон кросовера, завдяки модульній організації, за обсягами можна порівняти із мінівеном.

Технічних подробиць про кросовері Captur поки що немає. Втім, очікується, що новинка розділить гаму двигунів з "четвертим" Clio, який пропонується в Європі із трьома бензиновими моторами від 0,9 до 1,2 літра (від 74 до 90 кінських сил) і трьома півторалітровими дизелями потужністю від 75 до 90 кінських сил.

До базового оснащення Captur увійдуть система безключового доступу, функція допомоги при старті вгору, а також задній парктронік. Перелік додаткового устаткування кросовера включає мультимедійну систему Renault R-Link із сенсорним екраном і можливістю підключення зовнішніх пристроїв через Bluetooth і аудіосистему Arkamys із шістьма динаміками.

Складатимуть Renault Captur, який одержав свою назву від однойменного концепт-кара дворічної давнини, на заводі французького концерну в іспанському місті Вальядолід. Слід додати, що крім Captur, у Renault мають намір випустити ще два кросовери. Один з них розділить платформу з Nissan Quashqai другого покоління, другий – з X-Trail. Останній стане найбільшим представником сімейства.

Сергій Клименко.
"Крила України".

ЦІКАВО

Передачі про унікальні природні чудеса України з'явилися на DVD-дисках

Засновник Фонду "Рідна країна", Голова оргкомітету акції "7 чудес України" Микола Томенко поінформував про появу довгоочікуваного DVD-диска "7 природних чудес України".

До диска увійшли 10 програм про переможців та спецномінантів акції "7 природних чудес України", які були відзняті творчим колективом телеканалу ТВі на чолі з Миколою Томенком та транслювалися протягом кількох місяців на провідних українських телеканалах.

За словами Миколи Томенка, до нього, як ініціатора акції, неодноразово зверталися експерти та освітяни з проханням випустити такий DVD-диск, який можна було б використовувати у навчальній та просвітницькій діяльності.

Микола Томенко нагадав, що це вже не перший успішний проект Фонду "Рідна країна" спільно з телеканалом ТВі. Так, минулого року, за результатами всеукраїнської акції "7 чудес України: замки, палаци, фортеці" була відзнята серія з 20 програм про переможців та спецномінантів акції.

Також Микола Томенко повідомив, що подарує таку серію DVD-дисків в освітні заклади України. Цей подарунок істотно полегшить вчителям географії викладання своїх предметів, а учням дозволить наочно ознайомитися з унікальними природними об'єктами України. Варто сподіватися, що він стане незамінним помічником й усім завзятим туристам.

Для довідки. Загальнонаціональна акція "7 чудес України" була започаткована Фондом Миколи Томенка "Рідна країна" у 2007 році. Тоді, за результатами акції країна визначила "7 історико-архітектурних чудес України".

Вже за рік відбувся другий етап акції – "7 природних чудес України". Переможцями акції стали Біосферний заповідник "Асканія-Нова", Регіонально-ландшафтний парк "Гранітно-степове Побужжя", Дністровський каньйон, Мармурова печера, Національний природній парк "Подільські Товтри", озера Світязь та Синевір. Спецномінації отримали Балаклавська бухта з мисами Айя і Фіолент, гора Говерла та Олешківські піски.

Акція "7 чудес України: замки, палаци, фортеці" стартувала у 2010 році та фінішувала 2011-го.